

DZIENNIK BYDGOSKI

Do „Dziennika“ dołącza się co tydzień „TYGODNIK SPORTOWY“.
Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 4—7 po południu.
Oddziały: w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 5 — w Poznaniu, Aleje Marcinkowskiego 18
w Toruniu, ul. Mostowa 17 — w Grudziądzu, plac 23-go Stycznia 8/10
w Gdyni, Skwer Kościuszki 4 I. — w Inowrocławiu, Rynek 20.

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agenturach 3.15 zł. miesięcznie,
9.45 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3.54 zł. miesięcznie, 10.61 zł. kwartalnie.
Pod opaską: w Polsce 7.15 zł., zagranicą 9.65 zł. miesięcznie.
Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 12/14.
Rękopisów niezamówionych nie zwraca się.

Telefony: Redakcja 316, 326, Administracja 315, Buchalterja 1374. — Oddziały: Bydgoszcz 1299, Poznań 3600, Toruń 800, Grudziądz 294, Gdynia 1460, Inowrocław 420.

Numer 222.

BYDGOSZCZ, wtorek dnia 27 września 1932 r.

Rok XXVI.

Bołaczki naszej oświaty szkolnej.

Już mamy za sobą cztery tygodnie pracy w szkołach polskich na podstawie ustawy o nowym ustroju. Na przykładach wziętych z codziennej obserwacji życia szkolnego, wyrobiliśmy sobie dokładniejszy obraz stosunków i warunków pracy, jakie w tym roku na tym odcinku u nas panują. Widzimy, co się dzieje w naszych szkołach z racji wprowadzenia nowego systemu, patrzymy, jakie na tem tle przeżywa dziś młodzież i nauczycielstwo polskie.

Więc przedewszystkiem bije w oczy szalone wprost **przepelnienie** we wszystkich szkołach powszechnych.

Pod tym względem nie są to już szkoły, ale beczki ze śledziami.

Przyrost dzieci w wieku szkolnym zaskoczył nasze szkolnictwo w całym kraju. Skasowanie klasy pierwszej gimnazjum — w myśl przepisów nowej ustawy o ustroju szkolnictwa — spotęgowało ogromnie nadmierny napływ do szkół powszechnych.

Jest też teraz w nich za ciasno, za duszno, wogóle niezdrowo.

Higiena szkolna w takich warunkach stoi oczywiście pod wielkim znakiem zapytania, jest połowiczna i nie gwarantuje młodzieży racjonalnego rozwoju sił fizycznych.

Bołaczka i nawet pewnego rodzaju tragedją naszej oświaty szkolnej jest także ciężkie nad wyraz położenie nauczycielstwa wszystkich stopni i kategorii.

Jeszcze nie zrozumiano u nas tego wielkiego pewnika, że dobra szkoła to przedewszystkiem dobry nauczyciel. Nie rozumiano, że choćbyśmy budowali wspaniałe gmachy, zaopatrzone we wszelkie nowoczesne pomoce i urządzenia, to, jeżeli pozostawimy w nich personel słaby, szkoła będzie marna. Nie rozumiano, że dobrych nauczycieli nie wyprodukowuje się drogą coraz większego ograniczania, drogą bezwzględniego uzależnienia od widzimisię pierwszego lepszego reprezentanta przeżycie w najistotniejszych potrzebach szkolnych słabo orientującej się władzy.

Tego w Polsce jeszcze nie zrozumiano, dla tego też mamy to, co mamy: **około dziesięciu tysięcy bezrobotnych nauczycieli, przedwczesne emerytury oraz serję niesłychanych przeniesień**, które w szerszych masach społeczeństwa wywołują ogromne zdumienie.

Bez bliższego uzasadnienia — w imię rzekomego dobra służby — przeryca się nauczycieli z jednego krańca w drugi kraniec Polski, nie bacząc zupełnie na szkodliwość i krzywdę takich służbowych przenosin.

Nie mały też zamęt tworzy przenoszenie do szkół powszechnych nauczycieli szkół średnich, dla których wskutek skasowania pierwszych klas gimnazjalnych zabrakło w szkołach średnich etatów.

Ładny obraz pod tym względem się wytworzył: z jednej strony bezrobocie dziesięciu tysięcy przygotowanych do pracy w szkołach powszechnych kandydatów, z drugiej obsadzanie ich stanowisk nauczycielami gimnazjalnymi,

Co kryje najbliższa przyszłość?

Generalna obniżka cen. — Rząd daje przykład. — Nacisk społeczeństwa. — Przewidywania sfery rolniczej. — Minister skarbu zakasał rękawy. — P. Pierackiemu niedaleko do premjera. — Gest p. Kühna. — Nieco o Sejmie i budżecie.

(Od warszawskiego korespondenta „Dziennika Bydgoskiego.“)

Warszawa, 25. 9.

Rząd p. Prystora zatępił do odwrotu i to na całym odcinku polityki gospodarczej. Postanowił wydatnie **zniżyć ceny wyrobów monopolowych**. Pierwszym takim zarządzeniem jest obniżka od 20 do 30 procent cen wyrobów **Monopolu Spirytusowego**, która obowiązuje z dniem 29 bm. W ślad za tem i inne monopole mają obniżyć ceny swoich wyrobów, a przede wszystkim **monopol tytoniowy**. Mówi się też coraz częściej o **obniżce taryfy kolejowej**.

Na marginesie pierwszej redukcji cen monopolowych pisze półurzędowa „Iskra“:

„Zniżka ta dowodzi, że rząd dąży konsekwentnie do zerwania z polityką sztywnych cen. Krok ten powinien stać się przykładem dla organizacji kartelowych, które we własnym interesie powinny odstąpić od swej dotychczasowej taktyki, obniżając ceny swych wyrobów“.

Rząd, który tak uparcie trzymał się dotąd wyśrubowanych cen na wyroby monopolowe, dziś wycofuje się z tej zgubnej polityki. Rząd, który patronował wszystkim kartelom, dziś pod działaniem opinii publicznej i zmuszony do tego życiowymi koniecznościami, przypiera do muru swoich faworytów, domagając się zniżki cen. Dzieje się to też dzięki zdecydowanemu stanowisku

samego społeczeństwa. Oto nie dalej, jak ub. soboty delegacja prezydium Centr. Tow. Organizacji i Kółek Rolniczych przedłożyła min. Ludkiewiczowi swe dezyderaty, w których domagała się, aby zniżono ceny wyrobów przemysłowych do poziomu wskaźnika cen produktów rolnych, aby obniżono taryfę kolejową na przewóz płodów rolnych i aby obniżono stopę procentową. Po przyjeździe p. premjera do Warszawy wszystkie organizacje rolnicze mają się zgłosić do niego z powyższymi żądaniami, których celem — **przywrócenie gospodarczej równowagi między wsią i miastem**.

Podobne postulaty powzięła również Centralna Rada Pracowników Umysłowych, która 12 października ma zadeklarować o formie swego wystąpienia, żądając przystosowania cen wyrobów przemysłowych do dzisiejszych zarobków.

Wielkim sprzymierzeńcem powyższej akcji okazał się minister skarbu p. Zawadzki i jego najbliższy współpracownik, podsekretarz stanu p. Lechnicki. Jak zapewniają dzisiejsze niektóre pisma, p. Zawadzki zapoczątkował **nowy kurs rządowy** i w tym kierunku ma pójść **przegrupowanie gabinetu premjera Prystora**. Sam p. premjer jest bardzo zmęczony i będzie chciał ustąpić **na rzecz kandydatury min. spraw wewn. p. Pierackiego**.

Co się tyczy min. Michałowskiego i jego ewentl. ustąpienia — to prasa sanacyjna i półurzędowa agencja „Iskra“ zaprzecza temu pisząc, iż nietylko nie ustąpi, ale poruczone będzie miał szereg spraw dalszych, których realizacja wymagać będzie dłuższego czasu.

B. min. Kühn, chcąc wytłumaczyć niejako swoich byłych mocodawców, udzielił prasie sanacyjnej wywiadu na temat powodów swego ustąpienia. „Roziątka moja z kolejnictwem nie była lekka, powiada on. W ciągu tych 4 lat pracy zrosłem się z kolejnictwem i dając mu wiele ze siebie, rozstawałem się z nim, jak z kimś bliskim. Ale to było koniecznością. Czulem się tak przemęczony do ostatka, że już na wiosnę bież. roku byłem zdecydowany wycofać się z rządu. Tu (w tramwajach — red.) mam względny odpoczynek. Sześć tysięcy pracowników tramwajowych, to nie 180 tysięcy kolejarzy“.

Rozumiemy, iż w tym jedynym wywiadzie na temat swego ustąpienia p. Kühn nie mógł inaczej postąpić — kurtuazyjne to jego oświadczenie rozgrzesza wspaniałomyślnie jego byłych mocodawców.

Nowe nastawienie w obozie rządowym, według zapewnień prasy t. zw. opozycyjnej, w kierunku zmniejszenia cen monopolowych i kartelowych pozwoli działaczom sanacyjnym **zapomnieć o zmianie Konstytucji**. Widocznie ten stary konik sanacyjny został zajęty na śmierć.

I sejmowi, który się zbierze w końcu października rząd podobno żadnych projektów ustawodawczych przedkładać nie będzie. Dlatego też wróży się jesiennej sesji **bardzo krótki żywot**. Po zostanie sejmowi do załatwienia **przypuszczalnie ustawa o samorządzie no i z konieczności budżet**. Budżet ten przewiduje **po stronie wydatków 2.200 milj. złotych**. Będzie to trzeci z kolei nierealny, nadmiernie rozdęty budżet, który też rządowa większość posłusznie uchwali, bo od czegoż jest hasło „współpracy z rządem“, które przecież musi „stać się ciałem“.

Sanacja zakrzętała się około pracowników umysłowych.

Warszawa, 26. 9. (tel. wł. r.) Oprócz wysokiego patronatu nad świętem kolejarzy sanacja zorganizowała t. zw. **„tydzień pracownika umysłowego“**, który rozpoczął się ub. niedzieli uroczystą akademią w sali Rady Miejskiej. Na murach miasta ukazały się luksusowe plakaty, prasa rządowa wystąpiła z artykułami wstępniemi.

Np. „Express Poranny“ literacko rozpisyje się ex re tego „tygodnia“, podnosząc, że: „pracownicy umysłowi zajmują w społeczeństwie pozycję centralną, pozycję środka, jakby historycznie powołani ku temu, aby stać się przewodnikiem i centralą świadomości powszechnej, centralą troski o dobro całego Państwa. Pracownicy umysłowi dorastają do tego poczucia swej roli i dzisiejsze święto ma okazać ideę ich solidarności i siły, na której państwo

których studja i przygotowanie szło w zupełnie innym kierunku.

Dlatego więc zmusza się tę kategorię nauczycieli do zajmowania wolnych etatów w szkolnictwie powszechnym przed kandydatami, którzy zdobyli

może i polegać będzie z pełną wiarą i ufnością“.

Od siebie musimy dodać, iż od zarania niepodległości Państwo **nigdy się nie zawiodło** na pracownikach umysłowych. Ale czy na długo starczy im tych sił do dalszego, nieustannego ponoszenia ofiar. Święta, galówki, tygodniówki — głodnych nie nakarmią.

Ojciec w obronie czci syna.

Echa brzeskie.

Warszawa, 2. 9. (tel. wł. r.) W dniu dzisiejszym sąd grodzki ma rozpatrywać sprawę, będącą **echem procesu brzeskiego**. W związku z zeznaniami św. Dziadosza, dyrektora biura sejmowego,

kwalfikację do nauczania **właśnie w szkołach powszechnych?**

To są główne bołaczki naszej oświaty szkolnej. O innych, równie poważnych, pomówimy wkrótce w innym artykule.

J. K.

wniósł przeciwko niemu emerytowany gen. **Raszewski**, ongiś dowódca DOK. Poznań, **skargę o oszczerstwo**.

P. Dziadosz wyraził się, iż syn generała, który był oficerem w armii niemieckiej, działał na szkodę sprawy polskiej.

Minister Strasburger, b. komisarz rządu polskiego w Gdańsku, wygłosił w Sztokholmie na akademii handlowej wykład o polskiej polityce morskiej.

Ossendowski pisze powieść dla Dziennika Bydgoskiego

Herriot mówi Niemcom prawdę w oczy.

Ofiary Francji nie zostały ocenione w Berlinie.

Gramat, 25. 9. (PAT) Premier Herriot wygłosił tu długie przemówienie, w którym powiedział m. in., że na konferencji w Stresie Francja dała dowód swych pacyfistycznych dążeń. Polityka Francji jest jasna, podobnie jak i polityka Ligi Narodów, wobec której wszystkie narody są równe.

Dekret niemiecki z dnia 13 bm. organizuje przysposobienie wojskowe niemieckiej młodzieży. Francja może odwołać się do całego świata na świadectwo, że cele jej wychowania narodowego są zgola inne. Niepokojącym jest rozdźwięk między żądaniami niemieckimi, które uważane są przez pewne osoby za umiarkowane z wszystkiemi, co się pisze i drukuje w dziedzinie techniki wojskowej w Niemczech. Zagadnienie rozbioru jest wysoce dramatyczne. Sprzymierzeńcy faktycznie obiecali redukcję swych zbrojeń. Trzeba jednak przypomnieć, że dokument, interpetujący odnośną część traktatu wersalskiego podkreśla, iż pierwszym krokiem w

kierunku ogólnego rozbioru jest rozbioru Niemiec. Francja wykazała swój lojalny stosunek do tego artykułu. Francja skróciła okres służby wojskowej z 3 lat do 1 i przeprowadziła szereg innych ofiar.

Francja uwolniła Niemców przed upływem wyznaczonych terminów od zobowiązań w terytorjach okupowanych. Czy ten nie spotkał się z właściwą oceną. Bezpośrednio po przyjęciu

planu Younga, którego wykonanie Niemcy uroczyście obiecali, poczyniła Francja nowe ofiary, które znowu nie były docenione.

Po okropnej próbie, którą świat przeszedł, Francja chce wychować te swoje dzieci, które jej jeszcze pozostały w dążeniu do pokoju i pracy w głębiem poczuciu honoru.

Przemówienie swe wygłosił Herriot w obecności 3.000 osób.

Niemcy są wściekli na Herriota

(Telefonem od własnego korespondenta)

Berlin, 26. 9. Wspaniała mowa francuskiego premiera Herriota wygłoszona na bankiecie w miejscowości Gramat — jak się tego można było spodziewać — przyjęta została w Niemczech z wyrazami złorzeczenia i potępienia. Niemieckie czynniki polityczne uważają, że tem samem jakiekolwiek widoki porozumienia z Francją zniknęły do minimum. Najbardziej dopieka podniesiona przez Herriota militarystyka młodzieży niemieckiej, a zwłaszcza forma słowna użyta przez francuskiego premiera.

Z powodu niedzieli Urząd dla Spraw Zagranicznych nie zdołał jeszcze wydać „prasowym feldfeblom“ instrukcji i rozkazów, jak mają zareagować na mowę Herriota na łamach swoich dzienników. Wyuczeni wieloletnią praktyką dzienniki obozu nacjonalistycznego, jak stóra puszczona z łańcuchów brytanów rzuciły się zajadle na Herriota. Nacjo-

nalistyczny organ konsernu Scherla. „Der Montag“ wzywa ministra Neuratha do natychmiastowego powrotu z

Gandhi bliski śmierci.

30 godzin rozstrzygnie o jego życiu.

Londyn, 25. 9. PAT. Według ostatnich wiadomości z Indji, Gandhi jest już w stanie zupełnego wyczerpania. Głos jego załamuje się. Oczy nie mają blasku. Gandhi leży pod drzewem, nie będąc w stanie ruszyć się.

Aczkolwiek Hindusi i parjasi doszli do porozumienia i o treści kompromisu zawiadomili telegraficznie Mac Donalda, to jednak wątpliwym jest, ażeby decyzja rządu angielskiego, akceptująca ten kompromis mogła nastąpić wcz-

Genevy. Wina za niepowodzenia konferencji rozbrojenowej spada oczywiście na Francję. Herriot przewyższył nawet Poincarego!

Dzienniki obozu demokratycznego ograniczają się jedynie do podania treści przemówienia bez zajęcia własnego stanowiska. Ostra cenzura sprawia, że wypowiedzenie się na ten żywotny temat musi być przemyślane i bardzo ostrożne. Wydaje się jednak, że nawet tak wybitne ostrzeżenia w mowie Herriota, nie powstrzymają rząd niemiecki od kontynuowania dotychczasowej polityki rozbiorowej. Niemcy dążą nietylko do uzyskania rozbioru innych, jak do własnego uzbrojenia. W tych zatem szaleństwach istnieje określona metoda. AR.

Związek o świętych tradycjach.

Kraków, 25. 9. PAT. Dziś odbyły się tu plenarne obrady 36-go walnego zjazdu delegatów Towarzystw Szkół Ludowych. O godz. 9 odbyło się uroczyste nabożeństwo, o godz. 10 zaś przystąpiono do właściwych obrad, które zagał prezes Towarzystwa Szkół Ludowych p. Ostrowski.

Dwa wielkie pożary.

Wies w gruzach. Płonący las.

Wies Rubel, w powiecie stolińskim, zgorzała prawie doszczętnie. Ogień strawił 350 zagrod gospodarczych z nagromadzonemi zapasami zboża. Straty ogromne — przyczyna pożaru dotąd niewyjaśniona.

W Sanockiem wybuchł pożar lasów w Trepczy, majątności Mieczysława Wolińskiego. Ogień zagrażał sąsiednim lasom. Do rozszerzenia się pożaru nie dopuściła jednak okoliczna ludność, rozkopując przy pomocy straży pożarnej teren. Okazało się, że pożar powstał od wznieconego nieopacznie ogniska przez gajowego Wawrzyńca Królikowskiego, którego oddano też władzom sądowym.

Echa odznaczenia

Walasiewiczówny.

Nowy Jork. Odznaczenie Stanisławy Walasiewiczówny złotym krzyżem za służbę wywarło bardzo korzystne wrażenie w Ameryce. Prasa polska z zadowoleniem podkreśla fakt, że „odznaczenie naszej zawodniczki jest równocześnie uznaniem dla Polonji amerykańskiej, której Walasiewiczówna jest typową przedstawicielką“.

Francja daje nowy dowód ustępliwości.

Tajne dokumenty o niemieckich zbrojeniach na razie nie zostaną ogłoszone.

Paryż, 25. 9. (tel. wł.) Rada ministrów obradowała w sobotę pod przewodnictwem prezydenta Francji w Rambouillet, siedzibie letniej prezydenta. Narady trwały od godz. 10 do 13. Minister finansów Germain Martin zdał sprawozdanie o konwencji rent, która w sobotę wieczorem dobiegła do końca. Prezydent ministrów Herriot zakomunikował radzie treść swego przemówienia, jakie w dzisiejszą niedzielę wygłosi w Gramat w departamencie Lot. Mowa zajmie się przede wszystkim zagadnieniami zewnętrznopolitycznymi.

W kołach politycznych czekano na wynik obrad rady ministrów z poważnym zaciekawieniem. Ogólnie przypuszczano bowiem, że Herriot poprosi prezydenta o upoważnienie do ogłoszenia tajnych dokumentów o stanie zbrojeń niemieckich. Urzędowy komunikat z posiedzenia rady ministrów o sprawie tej jednak nie mówi. W kołach politycznych uważają, że Herriot odstąpił

na razie od ogłoszenia dokumentów, aby Niemcom dać jeszcze jeden dowód francuskiej ustępliwości i chęci pojednania. Dokumenty posiadają — jak się mówi ogólnie — niezwykłą siłę przekonującą.

Dalej mówi się w kołach politycznych, iż rząd francuski w ostatnich dniach dostarczył angielskim ministerjom wojny i marynarki kilka rewelacyjnych informacji o zbrojeniach niemieckich. Informacje te kryją się z wiadomościami, jakie posiada znakomita angielska służba wywiadowcza i uzupełniają te wiadomości. Informacje wywarły w angielskich kołach wojskowych i rządowych potężne wrażenie, których pierwszym echem jest forma i treść angielskiej noty do Niemiec.

Niemale poruszenie wywołała wiadomość o istnieniu tajnych dokumentów o zbrojeniach niemieckich także w Ameryce. (b).

Partja Hitlera przeżywa wewnętrzną rewolucję

Nowe wybory przyniosą stratę 50 mandatów.

(Telefonem od własnego korespondenta.)

Berlin, 26. 9. Od czasu ostatniego rozwiązania parlamentu w szeregach narodowej partji socjalistycznej dają zauważyć się silne fermenty i wstrząsy, które przed kilku dniami sygnalizowaliśmy. Obecnie wychodzą na jaw bliższe szczegóły.

Dziesięć rozmaitych oddziałów szturmowych narodowych socjalistów musiało rozwiązać z powodu otwartego buntu i porzucenia jakiejkolwiek dyscypliny partyjnej i organizacyjnej. Większość członków rozwiązanych od-

działów szturmowych rekrutująca się ze sfer komunistycznych wróciła na łono dawnej partji. W okręgu hamburskim kierownictwo partji przeprowadziło czystkę i wyrzuciło około 2000 członków.

Jednocześnie prawie rewolucyjna grupa Strassera zbiera wszystkie niezadowolone elementy i przygotowuje się, jak zapewniają poinformowani do przeprowadzenia rozłamu. Zamieszanie powyższe pogłębia się jeszcze brakiem pieniędzy. Energiczny nacisk Papena na przemysłowców zamknął Hitlerowi źródła finansowe.

Główną przyczyną niezadowolenia zwolenników i sympatyków jest stwierdzenie faktu, że polityka Hitlera i jego sztabu prowadzi na bezdroża. Wielki ruch narodowo-socjalistyczny od lat stąpa właściwie w miejscu. Ogólnie liczą się, że narodowi socjaliści w najbliższych wyborach utracą blisko 50 mandatów na rzecz komunistów i nacjonalistów. AR.

Niemcy utrudniają otwarcie gimnazjum polskiego w Bytomiu.

(Telefonem od własnego korespondenta)

Berlin, 26. 9. Jak się dowiaduje, projektowane w dniu 1 października otwarcie polskiego gimnazjum w Bytomiu uległo ponownie odroczeniu. Niemieckie władze szkolne, pod najrozmaitszymi i najblaszczymi przyczynami starają się opóźnić otwarcie polskiej uczelni, odmawiając narazie udzielenia koncesji. Dwukrotne konferencje prezesa Związku Polskich Towarzystw Szkolnych, byłego posła Baczewskiego, odbyte w ubiegłym tygodniu zarówno w Opolu, jak i ministerstwie spraw wewnętrznych w Berlinie, nie dały żadnego pozytywnego rezultatu.

Pomimo wyraźnego brzmienia konwencji genewskiej, władze niemieckie usiłują przewlec otwarcie polskiego gimnazjum, nie bacząc, że niedawno otwarte zostało niemieckie gimnazjum mniejszościowe w Królewskiej Hucie. Stanowisko władz niemieckich sprzeczne jest nietylko z ordynacją szkolną z 1928 roku, ale stanowi wyraźne naruszenie postanowień konwencji genewskiej. Obecny rząd pruski jednak z obawy przed nacjonalistami dostosowuje swą politykę szkolną wobec mniejszości polskiej do wewnętrzno-politycznych potrzeb. AR.

List z Paryża.

Angielski klaps.

Polityka Wielkiej Brytanji nie idzie po linii junkrów pruskich.

(Od własnego korespondenta „Dziennika Bydgoskiego“).

Paryż, we wrześniu.

Było to dwa miesiące temu w czasie wizyty wybitnego pisarza, który reprezentował umiarkowanie nacjonalistyczny kierunek po tamtej stronie Renu. Rozmowa toczyła się naturalnie około wydarzeń w Rzeszy i niebezpieczeństwa, jakim może grozić rosnący jak lawina ruch hitlerowski w Niemczech.

— Przyznaję wam rację o ile chodzi o Hitlera — mówił nasz gość berliński. Ale czy tylko nacjonalizm niemiecki jest groźny dla Francji? Czy, gdyby nie istniało t. zw. w Paryżu „niebezpieczeństwo niemieckie“ — byłibyście pewni, że nic wam nie grozi ze strony Anglii?

— Najzupełniej pewni — odpowiedział jeden z redaktorów.

— Jakto? Więc nie jest dla was groźna flota angielska, ekspansja W. Brytanji, możliwość niespodziewanego ataku na Havre, Calais czy Dunkierkę lub odcięcie metropolji od rezerw w północnej Afryce?

— Wcale nie.

— Dziwne. Można zapytać, na czym polega tak wielka różnica opinii francuskiej względem dwóch państw germańskich?

— Owszem. Widzi Pan, my wierzymy, że Anglja prowadzi grę „fair play“. Wierzymy w element dżentelmenstwa, przejawiający się w polityce W. Brytanji. I dlatego jesteśmy pewni, że z tamtej strony Kanału nic nam nie grozi...

Emil Ludwig poczerwieniał i zmienił temat rozmowy...

Polityka dżentelmenów.

Zabawne to zdarzenie, najzupełniej zresztą autentyczne, oddaje wiernie stosunek i prasy i kół dyplomatycznych francuskich do tradycyjnej polityki angielskiej, która ma w sobie niewątpliwie dużo z chłodu mgieł londyńskich — ale zato jest zrównoważona i bezwzględnie lojalna. W Paryżu zna się dobrze szlaki, którym dąży myśl Albionu; nad Tamizą niema niespodzianek tak groźnych dla organizacji życia społecznego; wiadomo jakie są granice przyjaźni i dyplomatycznych ustępstw

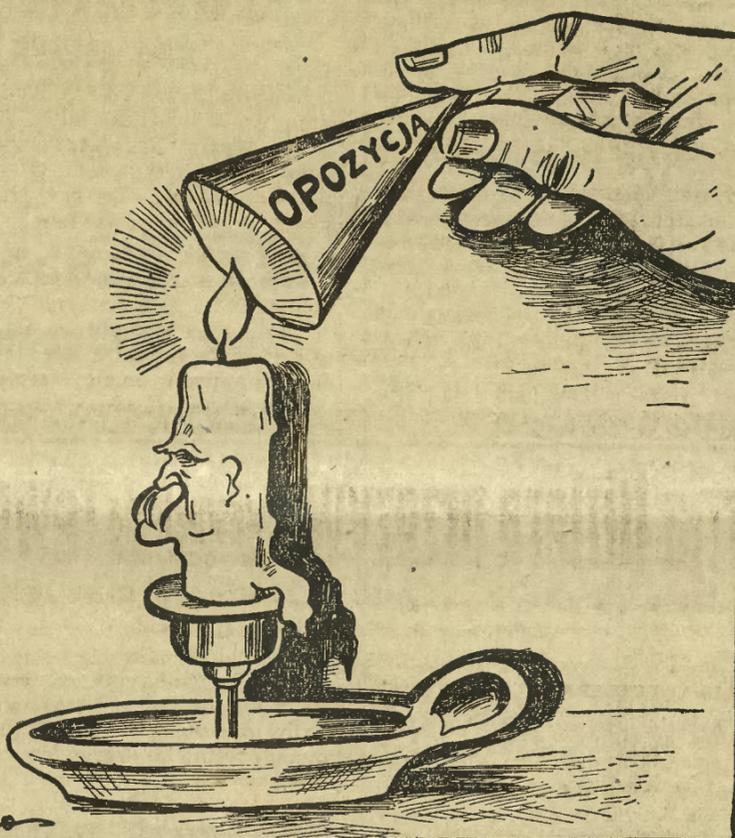
— ale wiadomo również na co można liczyć.

Otóż nad Sekwaną liczone na „układ dżentelmenów“ zawarty między Herriotem a Mac Donaldem w lipcu br. Dlatego też zupełnie spokojnie przyjmowano wiadomości z Berlina i Rzymu, jakoby Anglja miała poprzeć żądania niemieckie, jakoby „Foreign Office“ przychylił się do papenowskiej propozycji dobrożenia Niemiec i uznał postulaty Schleichera za najzupełniej umotywowane pod względem prawnym.

I z tego też powodu nota angielska, która, jak donosi korespondent „Timesu“ była zimnym tuszem na rozpalone głowy rewizjonistów niemieckich —

przyjęta została w Paryżu ze spokojem i zadowoleniem. Zły humor w Berlinie tłumaczył sobie nad Sekwaną zmuszeniem Niemców do przyznania, że istnieje daleko idąca zgodność zapatrywań między tezą francuską i angielską. Niektóre dzienniki niemieckie (Der Montag) posuwają się aż do twierdzenia, że utworzył się wspólny front angielsko-francuski i że nota angielska jest nie do przyjęcia dla Niemiec. Zdanie o tym „wspólnym froncie“ jest niewątpliwie silnie przesadzone. Ale również nie tylko przesadzone, ale wprost nieprawdziwe jest odkrycie Deutsche Allgemeine Zeitung jakoby „nota angielska była jaskrawym przeciwie-

Z polityki wewnętrznej.

stwem opinii publicznej W. Brytanji i obietnic rząd angielskiego“.

Słusznie zaznacza prasa paryska, że to raczej w Niemczech sugerowano prasie i opinii angielskiej zdania i poglądy, które nigdy się nie pojawiały w dziennikach wielkiej wyspy. Donosiłszy niedawno o ciekawej relacji „Le Journal“ na temat nieprawdziwych pogłoszek idących rzekomo z Londynu — via Berlin. Urzędowa agencja niemiecka posunęła się tak daleko, że przytoczyła nawet opinie wysokiego urzędnika „Foreign Office“, niezwykle korzystną dla Niemiec. Musiano potem wszystko odwoływać i było dużo z tem korowodów.

Wbrew pobożnym życzeniom nad Sprewą, wbrew szumnym zapowiedziom nad Tybrem — w opinii i polityce angielskiej następuje zwrot. Powolny, ale najbardziej charakterystyczny zwrot w kierunku niezbyt dla nacjonalistycznych Niemiec przychylnym. Dowodem tego jest chociażby zupełnie odmienny ton, w który uderza tak do niedawna przychylny dla Niemiec „Manchester Guardian“. Warto sobie również przeczytać lodowate uwagi „Timesu“ o budowie krążownika „C“, która jakkolwiek nie sprzeciwia się literze traktatu, jednakowoż świadczy wybitnie o tendencjach rządu barona von Papen. Przyczyny tej odmiennej orientacji Anglii są bardzo ciekawe.

W Londynie nie znośa polityki awantur...

Politykę angielską cechowały dwie metody: dążenie do „splendid isolation“ i daleko idąca rezerwa w stosunku do najsilniejszego państwa na kontynencie. Tem tłumaczy się stosunek W. Brytanji do wielkich wydarzeń historycznych w XVIII w. Tem tłumaczy się również dwudziestoletnia wojna z Napoleonem. Tu leży także przyczyna, dla której po Waterloo ustosunkował się Londyn przyjaźnie względem pobitej Francji a bardzo nieufnie względem swej sojuszniczki, potężnej wówczas Rosji. I tu trzeba szukać powodów dla których Anglja poświęciła w czasie wojny światowej półtora miliona ludzi, poległych na polach Francji — by po 1918 roku faworyzować niegroźne już Niemcy przez znaczne oddalenie się od najsilniejszej militarnie trzeciej republiki.

Myśl przewodnia, którą kierowano się w Foreign Office, była zgodna z tradycyjnym przekonaniem polityki Albionu o psychologii zwycięzców i zwyciężonych. W Londynie sądzono, że po traktacie wersalskim Niemcy staną się przedwojennymi Francuzami, a zwycięzcy Francuzi przedwojennymi Niemca-

W szponach apaszów.

Powieść współczesna.

Napisał St. Brandowski.

(Ciąg dalszy).

Gdy na sali działy się te piekielne sceny, nagle Nowak schwycił Branickiego za rękę i szepnął:

— Biegnij pan po drzwi. Tu zaraz musi się stać coś strasznego...

I przy tych słowach wy dobył wielki nóż składany, zaopatrzony w zatrask, który nie pozwalał, aby ostrze samo się zamykało.

— Ja niechce noża! Wołę mój bokser! — wydyszał Branicki, i zerwawszy się ze ziemi rzucił się ku drzwiom, prowadzącym na salę.

Stał przy drzwiach, dygocząc, szcękając zębami, i ściskając konwulsyjnie założony na palce bokser.

Tymczasem po izbie rozległy się te same konwulsyjne okrzyki Dziuty, zagłuszane niekiedy śmiechem i wraskiem apaszów.

Uplýwała sekunda za sekundą. Branicki, polegając na słowach Nowaka czaił się u drzwi jak rozjuszony tygrys.

Ale do drzwi nikt się nie zbliżał.

Już zamierzał wrócić do Nowaka gdy niespodziewanie salę wstrząsnął jakiś dziki wrzask, a potem jakby tu-

pot rozbiegających się po sali apaszów.

— Biję!

— Morduję!

— Na pomoc!

Takie okrzyki, straszne, przejęte śmiertelną trwogą, wypełniały salę. Równocześnie słychać było gonitwę, przewracanie ławek i brzęk tłuczonego szkła.

W Branickim naprzemian to kipiało, to znów zamierała krew ze wzruszenia.

W tem poczuł przy sobie Nowaka.

— Co się tam stało? — zapytał.

— Piatti przysunął się do samego otworu w ścianie. Schwyciłem go za rękę i przeciąłem mu sznury na rękach, a potem podałem mu nóż, którym on prędko przeciął sobie jeszcze powrozy na nogach. Co się tam teraz dzieje, to pan słyszy. Pogrom... rzeź... Niepodobna, aby który z apaszów nie starał się wymknąć ze sali i drzwi nie otworzył. Wtedy pędź pan do drzwi czyni...

Dalsze słowa przerwał ogromny lo-

skot, od którego zatrzęsło się całe poddasze.

— Ktoś stół musiał przewrócić — rzekł Nowak — świece pogasły i mordują się po omacku. Uważa pan?

Rzeczywiście smugi światła, które szparami ściany wpływały do sieni, zgasły, a równocześnie piekło w sali jakby przycichło. Słychać było tylko jakieś rżerzenie i szorowanie po podłodze.

Ta względna cisza trwała zaledwie kilkanaście sekund.

Nagle Nowak złapał Branickiego za rękę i szepnął:

— Uważaj pan, ktoś drzwi otwiera. I faktycznie słychać było, jak czyjaś ręka jeździ po drzwiach, jakby szukała klamki.

Za chwilę rozległ się trzask odsuwanych zasuwek, następnie drzwi otworzyły się z hałasem, a bezpośrednio potem wypadła z nich jakaś postać i rzuciła się ku schodom.

Branicki tymczasem, zaledwie drzwi się otworzyły, tygrysim skokiem wpadł na salę, a orientując się, gdzie stoi tapczan, szedł w tę stronę z wyciągniętymi przed sobą rękami, bo na sali panowały czarne ciemności.

Idąc tak, ręce jego natknęły się na jakąś postać, która jakby z przestraszeniem odskoczyła od niego i pobiegła w głąb sali.

Tymczasem Branicki dostał się do tapczana i rękami dotknął leżącą na nim Dziutę. Nie odzywał się jednak do niej, tylko stał ze wstrzymanym oddechem, bo na sali działy się tymczasem jakieś dziwne, straszne rzeczy.

Z jednej strony dochodziło go przeraźliwe charczenie i świstanie jakby duszącego się człowieka, opodał zaś ktoś dyszał i sapał ciężko jakby w agonji. Wśród tego po różnych częściach sali rozlegało się skrzypienie podłogi, jakby po niej czaiły się i skradały dzikie zwierzęta.

W całej sali, ciemnej, dusznej, panowała jakaś tajemnicza groza, i rozchodziło się po niej tchnienie śmierci.

Branicki siadł na brzegu tapczana i lewą rękę położył na głowie Dziuty, aby ją uspokoić i zastłonić. Równocześnie wyteżał przed siebie wzrok, chcąc przebić panujące ciemności, ale napróżno. W tej stronie tylko, gdzie drzwi były otwarte, rzędziła się jakby świetlana mgła.

Ten straszny stan i nastrój trwał już z minutę. Po sali, po skrzypiącej podłodze, ciągle się czaiły i skradały jakieś postacie. Niekiedy zbliżały się do tapczana, to znów oddalały. Aż Branicki, zdjęty obawą o Dziutę, ukłękął, odciągnął tapczan od ściany, zesunął dziewczynę na ziemię i tapczan znowu do ściany przyparł. Dziuta znalazła się w ten sposób na ziemi pod tapczanem.

Tymczasem sytuacja stawała się coraz straszniejszą, coraz większa groza zdawała się rozchodzić po sali. Ciche bieganie i chodzenie na palcach nie ustawało.

I znowu nastąpiła ta sama cisza, jeszcze większa, bo wszystkie kroki ucichły, a nawet rżerzenie i charczenie w kącie sali zdawało się słabnąć.

(Dokończenie nastąpi).

Z GDYNI I WYBRZEŻA.

mi. I opinia ta zaciążyła poważnie na wszystkich sprawach międzynarodowych od pierwszej konferencji w San Remo aż do rozbrojenia w Genewie.

Jednakowoż w ostatnich czasach zaszły poważne zmiany na horyzoncie europejskim. Przedewszystkiem zarysował się nowy blok państw, dążących do realizacji ambitnych imperialistycznych celów. Na arenę śródziemnomorską wyskoczyły Włochy faszystowskie ze swoimi żądaniami „miejsca pod pod słońcem” i aspiracjami nie tyle groźnymi co kłopotliwymi. A potem zaczęły występować nad Elbą i Sprewą objawy niebezpiecznej gorączki nacjonalistycznej, przypominającej mocno przedwojenny militarizm pruski i mogący rozpalić pożar, który już raz musiała gasić zimna krew żołnierzy angielskich.

Przyszli Hitler — i zaczęła się w Niemczech polityka wielkiej awantury. Otóż tradycją Londynu jest również wstręt do wszelkiego ryzykanctwa, do himerycznych programów, do nieodpowiedzialnych poczynań, do komedjanczkich zapowiedzi; a „piękny Adolf” wykazał znakomicie do czego doprowadziłaby jego dyktatura w Niemczech.

Rząd Papena, dążący nie tylko do rewizji traktatów — w innych warunkach możeby zaczęto o tem dyskuse nad Tamizą — ale przedewszystkiem do gwałtownych zbrojeń, nie mógł również liczyć na entuzjazm w Londynie. Wykluczonym jest, ażeby w Foreign Office nie zdawano sobie sprawy z tonu, jakim uzbrojone Niemcy upominalyby się o „zwrot utraconych prowincji — a również — przedewszystkiem to „również” — o zwrot kolonii, o nowy podział wpływów w Afryce, Azji i na wyspach polinezyjskich...

Byłoby dowodem nieznamościami polityki angielskiej niewzięcie pod uwagę tych czynników, które wpływają na daleko idącą rezerwę Wielkiej Brytanji względem Niemiec oraz ich nowych sprzymierzeńców.

Mac Donald a rząd junkrów pruskich.

I jeszcze jedno. Chodzi o rolę naczelnika „narodowego rządu w Anglii”. O Mac Donaldzie mówi się i pisze, że był zwolennikiem współpracy z Niemcami, że odnosił się nieufnie a nawet wrogo do Poincarego, że był przeciwnikiem polityki francuskiej względem Niemiec, że popierał żądania skreślenia długów wojennych, przedwczesnej ewakuacji Nadrenji i — jednym słowem, że był przedstawicielem orientacji filoniemieckiej, a Francji przyczyniał dużo swemi postąpieniami kłopotu. To prawda. Ale prawda również, że Mac Donald przywódca Labour Party a Mac Donald pierwszy minister narodowego rządu Jego Królewskiej Mości — to wcale nie to samo. A po drugie filoniemieckie sympatie Mac Donalda tłumaczyły się nadziejami pokładanymi w niemieckim socjalizmie, wiarą w niemiecką demokrację. Rozczarowanie z tego powodu było dla angielskiego polityka z pewnością jednym z wielkich zawodów życiowych.

I może rację mają dawni jego towarzysze berlińscy, kiedy z okazji noty angielskiej piszą w socjalistycznym „Vorwärtsie”, że „polityka junkrów doprowadziła Niemcy do całkowitej izolacji”. Na aktorskie gesty Mussoliniego nie można liczyć. A polityka Mac Donalda nie jest wprawdzie, jak twierdzą prawnicowe pisma berlińskie, „filofrancuską”, ale nie jest też bynajmniej faworyzującą Niemcy. Jest polityką Wielkiej Brytanji, wyczekującą i chłodną. Dreszcz tego chłodu niemiłe odczuło nad Sprewą...

Tad. Kiepiński.

REPERTUAR WIDOWISKOWY.

Kino „MORSKIE OKO”. W poniedziałek 26. dni następnych potężny przebieg morski p. t. „Transatlantic”, osnuty na tle katastrofy okretowej. Nadprogram: Gdynia na ekranie.

Kino dźwiękowe „BAJKA”. Jan Mac Brown w dramacie przygód życia z dalekiej preji p. t. „Bachantka zachodu”. Nadprogram dodatki dźwiękowe.

Statki oczekiwane w Gdyni: 27. 9.: par. „Venus”, 29. 9.: par. „Hinrich Peters”, 1. 10.: par. „Nemrac” i par. „Agir”.

Egzaminy dyplomowe dla uczniów Państwowej Szkoły Morskiej. Statek szkolny „Dar Pomorza” po powrocie z 3-miesięcznej podróży ćwiczebnej z 63 uczniami Państwowej Szkoły Morskiej odbył 3-dniową podróż po Bałtyku z 12 uczniami szkoły. Podczas tej podróży odbyły się egzaminy dyplomowe. Poza wychowankami szkoły do egzaminów przystąpiło 2 eksternistów.

Konferencja z przedstawicielami cechów. W Komisariacie Rządu odbyła się konferencja delegatów miejscowych cechów. Uchwalono popierać rzemiosła miejscowe, przystosowując istniejące zakłady przemysłowe do wymagań gospodarczych z uwzględnieniem strony sanitarnej, tudzież omówiono sprawę szkolnictwa zawodowego.

Ruch statków w porcie gdyńskim.

(PAT). W tygodniu od 12 do 18 bm. zawinęło do portu 85 statków i wyszło z portu 87 statków, wobec 76 statków na wejściu i 74 statków na wyjściu w tygodniu poprzednim.

Pierwsze miejsce pod względem tonażu w dalszym ciągu zajmuje Szwecja, drugie Polska i trzecie Norwegia.

Polskich statków zawinęło w ciągu tygodnia 11 i wyszło z portu 12.

ZGUBIONE WEKSLE.

Dnia 23. bm. zgubiono pakiet weksli na ogólną sumę 94000 zł z których część podpisana była przez Kasprzyskiego, część zaś przez Tworowskiego i Kasprzyskiego. Weksle te są już wprawdzie unieważnione przez władze, lecz wystawcy ofiarują znalazcy 1000 zł nagrody o ile weksle te zwrócone zostaną właścicielom do dnia 28. bm.

RACJONALNA EKSPLOATACJA CHŁODNI.

Urząd Rybacki przekazał do eksploatacji chłodni w hali rybackiej Morskiemu Instytutowi Rybackiemu.

Chłodnia ta wyprodukowała w okresie od 1 kwietnia dotychczas 420 ton sztucznego lodu. Urządzenie tej chłodni w wielkiej mierze przyczyni się do wzmoczenia importu śledzi solonych. Obecnie już hala ta wykorzystana jest w 50 proc. na magazynowanie śledzi solonych, reszta służy na magazynowanie świeżych połowów.

HOJNY DAR.

Inżynier Kazimierz Krzyżanowski, celem uczczenia pamięci ś. p. por. Żwirki i inż. Wigury wpłacił do B. G. K. w Gdyni na rachunek Komitetu Morskiego L. O. P. P. kwotę 500 zł, przeznaczając połowę z tej sumy na cele ogólnej pomocy cywilnym lotnikom, inwalidom i rodzinom po nich pozostałym, drugą połowę na miejscowe cele LOPP. z uwzględnieniem cywilnego lotnictwa.

Za ten hojny dar, będący dowodem głębokiego zrozumienia ważności zadań lotnictwa cywilnego i LOPP. oraz pietyzmu dla naszych bohaterów przestworza, składa ofiarodawcy gorące podziękowanie Komitet Morski LOPP. w Gdyni.

UCZCZENIE PAMIĘCI BOHATERÓW.

Koło Matek przy tutejszym gimnazjum Tow. Szkół Średnich zasłużyło sobie na szczerze uznanie, nietyłe za samą inicjatywę urządzenia uroczystej akademii dla uczczenia pamięci tych dwóch nieśmiertelnych orłów, po których cały kraj okrył się żałobą, lecz za ten wysoki, pełen

pietyzmu nastrój, jaki zdołali nadać tej akademii a to tem więcej, że było to dzieło zaledwie kilku dni.

Dość obszerna sala kina Czarodziejki dawno nie była tak szczerze wypełnioną po brzegi uczestnikami, jak na tej podniosłej uroczystości i jeszcze rzadziej opuszczali tą salę z tak wstrząsającym i uczuciowym nastrojem, jak po tej akademii.

Wrażenie to utrwaliło się zaraz od podniesienia zasłony niezwykle estetycznym i pełnym artystycznym smaku urządzeniem sceny, gdzie na tle smigieł lotniczych w obramieniu barw narodowych wznosił się obelisk uwieczniony podobiznami obu bohaterów, po którego obu skrzydłach ustawiona była półkolem straż honorowa z młodzieży szkolnej w mundurach strzeleckich. Po odegraniu przez uczennicę Bukow-

ską z wielkim uczuciem i zrozumieniem, choć na bardzo rozstrojonym pianinie — marsza żałobnego Chopina, przemówił w prostych żołnierskich słowach kpt. Majewski, składając z wielkim wzruszeniem, które udzieliło się też i widzowi, hołd bohaterom. Potem nastąpiły dwie deklamacje poetycznej grozy o wysokiej wartości literackiej, wygłoszone przez dwóch członków straży honorowej uczniów gimn. Tow. Szkół Średn. Waligórze i Schutze, wreszcie p. dyr. Skarżyńska, inicjatorka i główna promotorka tej akademii, z tak porwijącą siłą uczucia wygłosiła wiersz p. t. „Żwirko nie żyje”, że w wielu oczach słuchaczy a zwłaszcza słuchaczek pojawiły się łzy gorące. Całość zakończono odśpiewaniem unisonu hymnu — modlitwy „Boże coś Polskę”.

Nareszcie posiedzenie Rady Miejskiej.

Po przeszło czteromiesięcznej przerwie zdecydowano się nareszcie zwołać znów posiedzenie rady miejskiej na dzień 28 września br. godzinie 18.

Podany do wiadomości porządek obrad jawnych zawiera aż 34 sprawy i to sprawy donioslejszej wagi obciążających poważnie budżet gminy.

Poza tem przewidziane jest jeszcze posiedzenie tajne bez podanego porządku obrad.

Mimowoli nasunąć się musi pytanie, czy jest fizycznie możliwym, aby rada miejska na jednym posiedzeniu rozpatrzyła choćby tylko pobieżnie 34 spraw jawnych i niewiadomą ilość spraw tajnych?

Czy można brać poważnie tego rodzaju pracę rady miejskiej?

Jeżeli ta rada miejska posiadała jakiegokolwiek uprawnienia, jeżeli miała jakieś określone zadania, to poczucie praworządności nakazywało dać jej możność spełniania obowiązków, zapewnić ją o minimum praw jakie jej jeszcze pozostawiono.

Jeżeli zaś uważano radę tą za zbędną, za niepotrzebną czy niewygodny balast, w takim razie należałoby ją już dawno rozwiązać i nie marnować niepotrzebnie czasu i energii na dopełnianie tylko czystej formalistyki, która nikomu nie przynosiła pożytku, a ludziom pracy zajmowała niepotrzebnie czas.

Mamy nadzieję, że ten nienormalny, praworządność obrażający stan jak najrychlej zostanie usunięty.

Targi polsko-skandynawskie w Gdyni w roku 1933.

Jak się z prywatnego lecz poważnego źródła dowiedziała red. „Echa Morskiego”, konferował z tutejszym Komisarzem Rządu naczelny redaktor wydawnictwa „Excelsior” p. Berlacki, który w przejeździe z Szwecji zatrzymał się w Gdyni w sprawie zainicjowanych przez niego stałych targów polsko-skandynawskich w Gdyni.

Projekt p. Berlackiego spotkał się z pełnym uznaniem naszego Ministra Przemysłu i Handlu.

Jak się dowiadujemy, pragną inicjatorzy tych targów połączyć tą imprezę z projektowaną przez inż. Müllera Wystawą Sportu Morskiego, co by niewątpliwie przyczyniło się w wydatnej mie-

rze do spopularyzowania tej wystawy.

P. Berlacki od kilku dni studjuje stosunki i strukturę gospodarczą krajów skandynawskich i za działalność propagandową w tych krajach w czasie Powszechnej Wystawy Krajowej został nagrodzony dyplomem uznanja.

Nasz młody port polski już obecnie ma tak silnie zadzierżgnięte węzły gospodarczo-handlowe z krajami skandynawskimi, że o ile tylko nasze sfery decydujące tak centralnie jak i lokalne udziela swego poparcia temu projektowi, może być ta impreza znakomitą dźwignią i propagandą dla naszego handlu zamorskiego, oraz silną atrakcją dla wzmoczenia ruchu turystycznego.

Zebranie Koła P. Str. Chrześc. Dem. w Gdyni.

W sobotę, dnia 24. bm. odbyło się informacyjne zebranie Koła gdyńskiego Chrześc. Demokracji w Domu Ludowym.

Wiceprezes wojewódzkiego zarządu P. S. Ch. Dem. p. Nowicki z Grudziądza w obszernym i źródłowo opracowanym referacie przedstawił historię i rozwój idei chrześcijańskiej demokracji przedstawiając konieczność powstania tego ideowego, na zasadach etyki chrześcijańskiej opartego ruchu społeczno-politycznego, po zbankrutowaniu hasła wielkiej rewolucji francuskiej i wyjałowieniu teorii bezwzględnej liberalizmu, który zrodził się w Europie po ruchach wolnościowych w r. 1848. Przechodząc kolejno historię powstania i rozwoju idei chrześcijańskiej demokracji we wszystkich krajach zachodnio-europejskich, wykazał następnie, że dopiero wielka i słynna encyklika papieża robotników Leona XIII, ponowiona i uzupełniona przez obecnego Ojca św. Piusa XI, encykliką „Quadragesimo anno”, dała ruchowi chrześcijańskopolecznemu właściwy program, stworzyła to i dała mu sztafardę, pod którym gromadzić się winni wszyscy ci, którzy nie w walkach klasowych, narodowościowych, czy rasowych, lecz w miłości bliźniego i opartej na tej zasadzie sprawiedliwości społecznej, widzą jedyną drogę do zapewnienia ludzkości pokoju i szczęścia.

Następnie zabrał głos p. inż. Kaz. Dudziński. Przemówienie jego było tak pod względem treści jak również poruszonego zagadnienia, tak głębokie i rewelacyjne, iż śmiało twierdzić można, że z wyjątkiem niektórych wykładów urządzonych przez Instytut Bałtycki, Gdynia dotychczas nie miała sposobności na zebraniach publicznych słyszeć mowcę, któryby umiał wysoce interesujące tezy naukowe w sposób tak popularny przedstawić, że słuchacze byli wywodami wprost zafascjonowani. W sposób niezwykle przekonujący oświetlił on stosunek nauki do wiary, oraz ich wzajemne wpływy, wyuwając z tad wniosek, iż z coraz większym rozwojem nauki, człowiek coraz bliższym staje

się Bogu, gdyż coraz więcej poznaje istotę Boga. Stąd dalszy wysuwał wniosek, iż tylko człowiek szczerze wierzący może być sprawiedliwy i zdolny do miłości bliźniego. Nauka pozbawiona najpotężniejszego pierwiastku miłości, nie jest nauką prawdziwą, a zatem, ludzie szerczący nienawiść klasową czy partyjną nie mogą być szczerze wierzącymi, nie mogą być chrześcijanami.

Wobec tego chrześcijański demokratyzm tłumaczy on jako wszechwładztwo miłości, jako sprawiedliwość opartą na miłości i wierze. Stąd wysuwał on konkluzję, że duchowieństwo nie powinno brać czynnego udziału w walkach politycznych, gdyż oddalają się od tych świetlanych dróg jakie w swych encyklikach wskazali dwaj wielcy papieże Leon XIII i Pius XI. Tylko duchowieństwo kierujące ruchem chrześcijańskodemokratycznym, t. j. wszechwładztwa miłości i sprawiedliwości społecznej, spełnia godnie powierzone im posłannictwo.

Mówcę nagrodzono za jego tak wysoce podniosłe wywody szczeremi oklaskami.

Na zakończenie przewodniczący red. Mistat, dziękując obu prelegentom za ich cenne prace, zwrócił się do zebranych z prośbą, by usłyszane tu prawdy rozgłaszali wśród swych znajomych, przyjaciół i towarzyszy, i zachęcali ich do licznego uczestnictwa na zebraniach tutejszego Koła Ch. Dem.

LUBIEWO, pow. Tuchola. Z życia strażaków. W tych dniach odbył się w Lubiewie Tydzień Strażacki pod kierownictwem całego zarządu z prezesem soltyssem Mrozikiem na czele. Przez cały tydzień grano na wieży kościelnej Rotę, którą wykonał Antoni Rytlewski. Na zakończenie Tygodnia urządziła straż zabawę taneczną, na którą przybyli liczni goście nawet z okolicy.

Nowi biskupi niemieccy.

(KAP) Na stolicę biskupią miśnińską z siedzibą w Budisynie, na Łużycach, na miejsce ks. Konrada Gröbera, który objął arcybiskupstwo we Fryburgu w Bryzgowji, Ojciec św. powołał ks. Piotra Legge, dotychczasowego proboszcza w Magdeburgu. Ostatnio z ramienia biskupa Paderborn był on komisarzem saskiej części jego diecezji.

Jednocześnie Ojciec św. wyznaczył na biskupa diecezji Eichstätt w Bawarii ks. Konrada hr. Freysinga. Kapłan ten

po ukończeniu studiów prawnych działał przez pewien czas jako chargé d'affaires i sekretarz legacji bawarskiej przy dworze włoskim w Rzymie. Tu nastąpił zwrot, młody dyplomata porzucił służbę państwową i jako konwiktór wstąpił do prowadzonego przez Jezuitów Canisianum w Innsbrucku, gdzie po studiach teologicznych otrzymał święcenia kapłańskie i tytuł doktora św. teologii.

Dramat na tle nieczystej miłości.

W lesie Saint-Cloud znaleziono zwłoki kobiety.

Paryż, we wrześniu.

Policja paryska musiała się zająć tragedią miłosną, która dotąd nie jest jeszcze we wszystkich szczegółach wyjaśniona. W lesie Saint-Cloud znaleziono zwłoki młodej kobiety. Do bluzki przyczepiona była agrafka kartka, na której napisano, że kobieta nazywa się Yvonne Gautier, pochodzi z Paryża i pozbawiła się życia sama i dobrowolnie. Karteczka była zaadresowana do prokuratora. Pewne szczegóły zdawały się przeczyć podanemu na kartce faktowi samobójstwa. Policja wdrożyła więc dochodzenia. Lekarz sądowy stwierdził, że nie zachodzi wypadek samobójstwa, ale morderstwa.

Pewnego dnia zgłosił się do policji w Saint-Cloud kupiec René Armand i zeznał, że w lesie zastrzelił swą kochankę na jej własne gorące życzenie. Po dokonaniu tego czynu chciał popełnić samobójstwo, ale rewolwer się zaciął. Ta okoliczność zdawała mu się być znakiem, by zamiaru swego nie wypełnić.

Armanda zatrzymano w areszcie. Szczegółowe śledztwo i zeznania aresztowanego dają następujący ponury obraz:

René Armand poznał Yvonne Gautier w roku 1926. Chociaż był żonaty, nawiązał z nią bliższe stosunki. Po pewnym czasie zażądała Gautier, by Armand się rozwiódł z żoną i wziął z nią ślub. Armand odrzucił jednak żądanie to stanowczo i przesiedlił się dla zachowania spokoju w ognisku rodzinnym na prowincję, gdzie zamieszkał w Gaunat. Tak — zdawało się — romansik znalazł swój koniec.

Minął rok cały, w którym para kochanków się nie widziała. Przypadek chciał, że Armand pewnego dnia, bawiąc w sprawach interesu w Paryżu, stanął oko w oko z dawną swoją kochanką. Romans rozpoczął się na nowo. Armand przyjeżdżał odtąd do Paryża dosyć często. Przed kilku tygodniami wyjechał z kochanką na kilka dni do Dieppe. Tu Gautier poruszyła myśl wspólnego samobójstwa. Armand nie przypisał tej rozmowie większej wagi. Gdy jednak chciał wracać do rodziny, Gautier ponownie poruszyła swój plan. Podczas przechadzki w lesie Saint-Cloud wyciągnęła nagle z torebki ręcznej rewolwer, nabitą 6 kulami i zażądała od swego towarzysza, by najpierw zastrzelił ją, a później samego siebie.

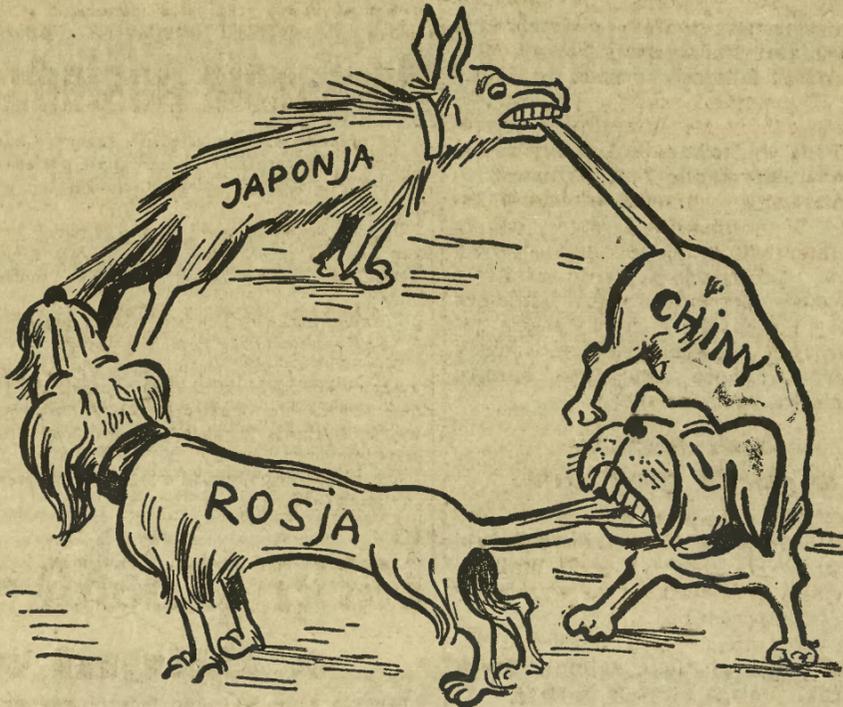
Co się dalej stało, wiadomo wyłącznie z opowiadań Armanda. Zeznał on, że broń przyłożył raczej żartem do

skroni kochanki, ale nie strzelał. Po kilku sekundach Yvonne Gautier sama pociągnęła za cyngiel i ugodzona kulą w skroń, zalała się krwią i runęła na ziemię.

Oto przebieg tragedji, według zeznań Armanda. Fakty, ustalone przez

lekarza sądowego, przeczą temu opowiadaniu. Wszystko wskazuje raczej na to, że Armand zastrzelił kochankę swoją z zasadzki, ażeby się w ten sposób pozbyć ofiary i świadka niemoralnego swego życia. Armand zdradza pewne objawy obłąkania.

Także trójkąt,

ale nie małżenski!

Przeciw bakterjom w jamie ustnej i dla odświeżenia stosują w całym świecie ODOL

ODOL jest skoncentrowanym płynem do użycia, wystarczy zalewać parę kropel. Dzięki temu ODOL jest tan i oszczędny w użyciu.

18443

Napędził im wekslowego boja.

Final w kryminale.

Warszawa, (tel. wł. r.) Zakłady Modrzejowskie zostały poważnie zaniepokojone, gdy w obiegu znalazły się weksle zakładów na poważną sumę, o których dyrekcja nic nie wiedziała. Zameldowano o powyższym policji, która wszczęła dochodzenia. Okazało się, iż weksle były fałszywe. Wkrótce też wykryto fałszerza, którym okazał się poważny nawet kupiec częstochowski, niejaki Mojżesz Bernstein. Pomysłowego kupca-fałszerza natychmiast osadzono w areszcie. Jak dotychczas ustalono, zdołał on puścić fałszywych weksli na sumę powyżej 50 tys. złotych.

Charakterystyczną jest rzeczą, iż Bernstein posiadał kilka prawdziwych weksli zakładów Modrzejowskich, których nie dyskontował, wołał natomiast puszczać w obieg fałszywe weksle, co się bardzo smutnie dla niego skończyło.

Straszna zemsta zdradzonego męża.

Duisburg (Nadrenja), w wrześniu.

Przed kilku dniami nastąpiło tu tragiczne zakończenie dramatu, wywołanego wiarołomstwem żony. Przebieg całej sprawy przedstawia się następująco:

Przed kilku laty zamieszkiwał w Halle kupiec Becker z swoją żoną. Interesy, jakie prowadził, wymagały od niego dłuższych podróży m. in. na kilka miesięcy musiał wyjechać do Stanów Zje-

dnoczonych. Po powrocie z Ameryki dowiedział się Becker, że żona czas jego nieobecności wykorzystwała do nawiązania szeregu stosunków miłosnych z obcymi mężczyznami. Po poznaniu przykrej prawdy, zdradzony mąż zastrzelił swoją wiarołomną żonę, za co skazany został na trzy lata więzienia. Działo się to w roku 1927.

Po odsiedzeniu kary Becker udał się znów w zamorskie podróże, z których

niedawno temu wrócił do Niemiec. W czasie procesu padły oczywiście nazwiska tych mężczyzn, z którymi żona Beckera utrzymywała stosunki. Kupiec wysłędził obecnie adresy tych mężczyzn. Gdy mu się to udało, przybył Becker do Halle, gdzie zastrzelił lekarza dr. Boessa w jego poczekalni, potem udał się do Duisburga. Tutaj odwiedził złotnika Bucholza. Gdy ten po otwarciu drzwi na zapytanie, czy jest Bucholzem, odpowiedział twierdząco, Becker czterema strzałami zabił go na miejscu. Strzały zaalarmowały współlokatorów i Becker bez oporu pozwolił się odprowadzić na policję. Tu wnet stwierdzono, że Becker jest również sprawcą mordu w Halle.

Aresztowanie kupca uratowało szeregi innych mężczyzn od śmierci. Adresy ich znaleziono bowiem przy Beckerze, jako byłych kochanków jego żony. Aresztowany kupiec nie okazuje żadnej skruchy, daje wszystkie żądane wyjaśnienia, oświadczając, że do zemsty przygotował się oddawna.

Drobne wiadomości.

Medal dla zakonnicy. Magistrat m. Poznania przyznał siostrze Konstancji Turno, przełożonej zakładu Sióstr Elżbietanek w Poznaniu medal za pracę i zasługi w dowód uznania 40-letniej działalności na niwie społeczno-charytatywnej.

Śladem Kreugera. Wielki przemysłowiec tekstylny Feliks Wolf w Wiedniu, współnik znanej firmy Lederer i Wolf, popełnił samobójstwo przez powieszenie.

Sztuczny deszcz. W Leningradzie odbywają się doświadczenia w dziedzinie wywoływania sztucznego deszczu. Pierwsze eksperymenty na przetrzeni niewielkiego ogrodu wypadły dodatnio.

Zwycięstwo zera.

Zdawaćby się mogło, że zero jako cyfra istniało chyba odkąd ludzie zaczęli rachować. Tymczasem tak nie jest, zero trzeba było wynaleźć, a znaczenie tego wynalazku dla nauki było tak wielkie, jak np. wynalezienie koła dla mechaniki.

Starożytni Rzymianie nie znali zera. Posiadali oni wprawdzie dziesiętną rachubę, ale nie posiadali cyfr dziesiętnych. W naszym systemie cyfrowym każda następująca ku prawej stronie cyfra jest dziesięćkrotnie mniejsza od poprzedzającej ją z lewej strony. Rzymianie nie potrafili tworzyć wyższych cyfr, jedynie przez odpowiednie stawianie cyfry w szeregu cyfr, stąd też musieli mieć dla każdej cyfry osobny znak. Liczbę 100 oznaczali oni znakiem C (centrum, czyli sto po łacinie), liczbę 500 znakiem D, liczbę 1000 znakiem M (mille — tysiąc), liczbę 10 znakiem X (dwie piątki V). Chcąc wyrazić większą liczbę, dodawali oni prosto poszczególne cyfry, aż uzyskali pożądaną. Rok 1932 Rzymianin byłby pisał następująco: MDCCCXXXII.

Do jako tako skomplikowanych obliczeń używano tak w Rzymie starożytnym, jak i później aż do wieków śred-

nich tablicy rachunkowej t. zw. Abacus.

Zero wynaleziono zostało prawdopodobnie przez kilka narodów równocześnie. Europa otrzymała je drogą przez Afrykę i Hiszpanję z systemem cyfr arabskich od Arabów, którzy je z pewnością mieli z Indji.

Długo trwała walka algorytmistów z abakistami, zanim zero powszechnie odniosło zwycięstwo. Jeszcze w roku 1299 zabroniono we Florencji kupcom tamtejszym używania cyfr arabskich. Dopiero w połowie 16 wieku zwycięstwo nowego systemu rachunkowego było bezsporne. Stało się to dopiero wówczas, kiedy zero przestało być tylko cyfrą, a stało się także liczbą. Awans ten zero zawdzięcza okoliczności, że nauczono się odejmować większe liczby od mniejszych, przyczem napotkano na liczbę zero. Poza tem zero stało się punktem wyjścia dla określeń porównawczych, jak np. przy termometrze lub północnej i południowej szerokości geograficznej. W tym charakterze zero stało się osiłą nauk matematycznych, szczególnie matematyki analitycznej.

Tak więc skromne zero, częstokroć przedmiot lekceważenia i pogardy, w rzeczywistości w szeregu cyfr i liczb zajmuje najwybitniejsze stanowisko.

Wyjazd emigrantów do kolonii francuskich wstrzymany.

Warszawa, PAT. Ministerstwo Kolonii we Francji wydało zarządzenie, aby powstrzymać chwilowo rekrutację robotników wszystkich zawodów, pragnących wyjechać do kolonii francuskich. Zarządzenie to dotyczy wszystkich kolonii francuskich i zostało wywołane kryzysem gospodarczym. Zarządzenie dotyczy oczywiście i obywateli polskich. Wobec wszelka rekrutację w tej mierze należy uważać za prowadzoną przez osoby niepowołane.

Żydowska trójka awanturnicza.

Warszawa, 25. 9. (PAT). W sądzie okręgowym w Warszawie odbył się proces anarchistów Grynbergera, Hofmannówny i Salzmanówny. Pierwszy z oskarżonych skazany został na rok więzienia, jego towarzysze na pół roku więzienia każda.

Z Wielkopolski i Pomorza

NASI SPRAWOZDAWCY O ŻYCIU PROWINCJI

Z Kujaw Zachodnich.

Inowrocław.

Nocny dyżur lekarski z dnia 26 na 27 bm. pełnił dr. Truszczyński, Aleje Sienkiewicza 2. Publiczna biblioteka m. Inowrocławia czynna w dni powszednie w godz. od 19,15 do 20,15.

REPERTUAR KIN.

Palace. — Ostatnie dwa dni „Z rozkazu księżniczki”.

Stylowy. — Dawno oczekiwany film pt. „Tajemnicza szóstka”.

Żak. — Film z życia dzikiego Meksyku pt. „Czarny as”.

Teatr Zdrojowy, Zespół artystów teatru bydgoskiego, wzmocniony przez filara pierwszej cenny polskiej Kazimierza Justiana odegra w środę, dnia 28 bm. przewyborną farsę Bacha „Hiszpańska mucha”. Od środy wszystkie przedstawienia rozpoczynać się będą o godz. 8 wieczór, Przedsprzedaż w księgarni p. Knaste.

Kursy zawodowe w szkole handlowo-przemysłowej w Inowrocławiu. Miejska Szkoła Handlowo-Przemysłowa ogłasza, że prowadzić będzie szereg popołudniowych kursów zawodowych, według następującego programu: od 1 października — jednomiesięczny kurs trykotarstwa, 8-miesięczny kurs haftu artystycznego, od 15 października — 2-miesięczny kurs dietetyczny stopnia pierwszego, od 1 lutego kurs dietetyczny stopnia drugiego. Wpisy przyjmuje sekretariat szkoły codziennie w godzinach przedpołudniowych.

13-letni Wladek — obciążeni.

Policja na dworcu w Inowrocławiu przytrzymała 13-letniego Władziana Jankowskiego, który przybył na „gapię” z Wylatowa na dachu pociągu. Z opowiadań malca dowiadujemy się, że jest on prawdziwym obciążeni.

Mały Władzio nie znał swego ojca. Matka zaś jego zmarła w maju br. w Kowlu, skąd on pochodzi. Wiedząc o tem, że ciocia jego mieszka w Gdyni, wybrał się do niej pieszo. Przebył on na „gapię” koleją przez Warszawę, Lwów, Płock, Poznań, Gniezno, Mogilno aż do

Przemysłnicy alkoholu.

W okolicach Tczewa i Skarszew ukazywały się od pewnego czasu w detalicznej sprzedaży większe ilości wyrobów alkoholowych pochodzenia gdańskiego. Straż graniczna wpadła na trop dobrej zorganizowanej szajki przemysłników która od dłuższego czasu przemycała gdańskie likiery i koniaki, oraz trudniła się rozprzedazą wyrobów spirytusowych pomiędzy zamożniejszymi gospodarzami i właścicielami sklepików po wsiach. W mieszkaniu przywódcy szajki Antoniego Bziocha w Kamlerowskich Piecach wykryto składnię wyrobów alkoholowych, pochodzących z przemytu.

BIAŁOŻEWIN, pow. żniński. Pożar z podpalenia.

W ub. środę nad ranem powstał pożar w zagrodzie p. Mądrego. Pastwą pożaru padła stodoła wypełniona zbożem i maszynami rolniczymi a ponadto chlew i świnia. Na ratunek przybyły straż pożarne z Jadownik-Bielekich, Żnina, Jadownik i Jabłówka. Przy ratowaniu sprzętu gospodarz doznał poparzenia. Policja jest na tropie podpalaczy.

KRAG, pow. tucholski. Nieudała wyprawa złodziejska.

Jedną z ostatnich nocy wkradło się do ogrodu owocowego p. Lipskiego 6-ciu łobuzów, wybierających się na gruszki. Właściciel jednak czuwał — padł strzał, który jednego ze złodziei ugodził w głowę. Odwieziono go do szpitala, lecz stan jego nie jest groźny. Informator nasz podkreśla, że gmina Krag zatrudnia specjalnego stróża nocnego — a mimo to wypadki kradzieży owoców są częste.

Chodzież.

Nauczka dla kupujących z żydów. W jednym z lokali przy ul. Raczkowskiego zrobił jakiś demokraczy żydek święty interes. Udało mu się sprzedać kilka sztuk materiału ubraniowego „prima bielski towar” po 50 zł za 3 m. Kupującymi byli urzędnicy, kupcy itp., a więc ludzie, od których ma się prawo wymagać, aby dla nich hasło „swój do swego” nie było tylko pustym dźwiękiem. W dodatku po stwierdzeniu wartości podobnych materiałów, które były bardzo poprzedniego gatunku, u miejscowych kucepów, okazało się, że są one warte około 4,50—5,50 zł za metr. Nielotunni kupcy stracili więc bardzo poważnie, a sprytny żydek śmieje się w kufak z niemądrych gojów.

Inowrocławia, gdzie nieszczęście chciało — jak mówił — że go policja przytrzymała. W drodze żywił się u gospodarzy, sypiając nieraz w stogach.

Policja stwierdziwszy jego personalia, nakarmiła malca i wydała mu kartę podróży do Gdyni.

Władziowi - obciążeniawemu życzymy szczęśliwej drogi.

Zdumiewający wzrost wypadków krzywoprzysięstwa na Kujawach.

Wydział bydgoskiego sądu okręgowego w Inowrocławiu w dniach 19 i 20 bm. rozpatrywał kilkanaście spraw dotyczących zbrodni krzywoprzysięstwa.

Wypadki krzywoprzysięstwa na Kujawach mnożą się z dnia na dzień.

Na uwagę zasługuje fakt, że wszyscy oskarżeni o fałszywe zeznania przed sądem, rekrutują się przeważnie z wieśniaków. Powodem tego są rzeczy zazwyczaj tak błahę, że trudno jest uwierzyć, by ludzie rozsądni i w podeszłym wieku mogli dopuszczać się takiej zbrodni. W jednej ze spraw, która ciągnęła się przez wszystkie instancje blisko 7 lat, główną przyczyną było pytanie „czy ples wiabiący się „Fina”, zdechł przed wywołaniem przez oskarżonego awantury, czy też w kilka tygodni później.

Na rozprawie dnia 20. bm. jaka odbyła się w Inowrocławiu, Lorczał w żaden sposób nie umiał dowieść słuszności swych poprzednio złożonych zeznań.

Miał on jednak szczęście, gdyż zasądzony

Z życia Kat. Stow. Młodzieży Rzemieślniczej w Inowrocławiu.

Katolickie Stow. Młodzieży Rzemieślniczej w Inowrocławiu, będące pod opieką duchowieństwa, rozwija się wspaniale. Dnia 21. bm. odbyło się plenarne zebranie, na którym referat p. t. „Jak zostać dobrym mówcą” wygłosił St. Dąbrowski, a deklamację „Tym co odeszli” wypowiedział ze swadą St. Koźmider.

Następnie po wygłoszeniu deklamacji przez L. Nowakę, ks. patron Janke dał odpowiedzi na pytania złożone w skrzynce.

został tylko na jeden rok więzienia z zawieszeniem na przeciąg trzech lat i uwolniony od ponoszenia kosztów postępowania sądowego z powodu ubóstwa.

Oskarżony twierdził, że „Fina” zabity został przez napastnika, jednak świadkowie dowodzili, że ples zdechł kilka tygodni później.

Po śmierci nieszczęsnego „Fina” przyniosł swemu właścicielowi nieszczęście. Za krzywoprzysięstwo dostał właściciel 1 rok więzienia.

W innych wypadkach niemięła błahe sprawy są główną przyczyną sporów, przyczem ludzie w podeszłym wieku krzywoprzysięgają.

Mieszkaniec wsi Żeranki — Dybała oskarżony został przez prokuratora o zbrodnię podpalenia. W sprawę tę został włączony niej. Czesław Lorczał z Przedbojowic, powiatu mogileńskiego, który pragnąc widocznie bronić Dybałę, złożył przysięgę na jego korzyść. W wyniku dochodzeń Lorczał został przez prokuratora pociągnięty do odpowiedzialności sądowej za krzywoprzysięstwo.

Obrazki kujawskie.

Imieniny u Mateusza.

Znana jest powszechnie w Inowrocławiu osoba Mateusza Kłosowskiego, właściciela autodorożki, któremu pomimo kryzysu gospodarczego dość dobrze się powodzi. Lubi on codziennie wypić sobie kilka sztabowych siwuchy, która — jak często się wyraża — przynosi mu zdrowie. Popularność jego jest jeszcze tem większa, że kogokolwiek ze znajomych spotka, to zaraz zaprasza na jednego, chociaż potem wypija 10 lub więcej kieliszków. Zawsze też mawia, że dobry majster dobrze pije, a dobry dorożkarz winien być dobrym majstrem.

Otóż p. Mateusz w dniu 21 września br. obchodził bardzo uroczyste swoje imieniny, łącząc w tej uroczystości 25-letni jubileusz pożycia małżeńskiego i poświęcenie nowo pobudowanego domu i garażów. Zaprosił na to „po-trójne” święto całą masę gości, a mianowicie: ks. pref. Jaśkowskiego, kilka pań nauczycielek, swojego dostawcę trunków p. Lesińskiego i swych kolegów po fachu oraz znajomych.

Cała uroczystość odbyła się na zieleniu przystrojenem podwórzu. Mateusz odświętnie ubrany uwijał się wśród gości i często wykrzykiwał:

„Proszę, proszę — tak urzęda imieniny Mateusza...”. „A teraz proszę posłuchać, jaki był mój zyciorys, którym sobie spisałem na 32 kartkach pisany na maszynie...”

Ciekawe były dzieje wędrowki życiowej p. Mateusza. Służył na majątku ziemskim i ciągle marzył o tem, aby też raz w życiu mógł urządzić przyjęcie takie, jak to czynili dziedzice za dawnych czasów. I marzenia te mu się spełniły.

Dla dziatwy zakupił całą masę pożytecznych podarunków, która musiała się zdobywać w bieganach w workach, wdrapywaniu się na wysoki drąg itd.

W mieszkaniu zaś toastowano na cześć państwa Mateuszów. Naturalnie nie obyło się bez przemówień, podczas których pito na zdrowie splenizanta i jubilatów. Pan Mateusz zaś rzucił gościom paczkę papierosów i zapalek, mówiąc: „palcie, bo jesteście na imieninach u Mateusza”.

Orkiestra złożona z czterech muzykantów różnej od ucha. Pan Mateusz wywinął starszego kujawiaka i tupiąc nogami ustał: „Tak się tańcuje panowie!” Każdego ścisnął z radości

i całował. Z czupryn niektórych gości zaczęło się nieco kurzyć, więc zabawa przybrała żywsze tempo.

Bawiono się ochoczo, bo solenizant świecił przykładem. Dopiero wieczorem powoli zaczęło się wszystko uciszać. Goście po angielsku opuścili progi Mateusza, który tak po staropolsku obchodził dzień swego patrona.

Opowiadań na temat imienin pana Mateusza będzie teraz conajmniej na cały rok. Szczęść ci Boże, panie Mateuszu, boś chłop dzielny, chwacki, gracki. „Sto lat, sto lat” jeszcze teraz gotów jestem na twą cześć zaśpiewać.

Rozmowa z żydem.

— Z przeproszeniem pana — zagadnął mnie pejsaty żydek — cy w Inowrocławiu nima rozboju?

— Czego? — pytam zdziwiony.

— No przeci mówie rozboju... — powtarza i patrzy mi się bystro w oczy.

— Jak czasem — odpowiadam. Dotychczas żydzi cieszą się ogromnymi względami u Kujawiaków. Składy waszych wyznawców odwiedzają oni nietylko w dni codzienne, ale i w niedzielę.

— Uj, co pan wigaduje? To na nasze Nalewki nie jest tak fajny...

— Pewno.

— Bardzo dziękuję. Wi pan, ja przyjechałem tu się wiedzyc, bo mój żenć zrobił plaite i ma teraz trochę piniądżów. Nu zara tu przyjadzie. A cy pan nie wi jaki interesu do przedania? Jo nie chce na darmo. Od razu mi Inowrocławiu się spodobnił. Tu są takie sympatyczne goje. Troche miałem strach, bo mówiali moje tutejsze rodaki, co jest tu „rozboj...”

— O jaki rozboj się panu rozchodzi? — pytam zdziwiony.

— To pan nie wi? To je takie organizacje, co wikrzykuje na nasze żydki.

— Ach, o „Rozwoj” panu się rozchodzi.

— Rozboj sie niczem nie wiróżuje od „Rozwoj”.

Tu cie boli — myślę sobie — żydziaku! Zaraz ci zaleję pieprzu za skórę. Nie zwlekając długo zacząłem krzyżować:

— Ty synu Belzebuba! To przyjechałeś tu na zwiaady. Ludzie — wołam z całej siły — Kujawiacy drodzy, bierzcie tego parchal! To szpieg żydowski. Najpierw opanowali Małopolskę, potem b. Kongresówkę, a teraz mają apetyt na Kujawy!

Żyd struchlał. Zbladł, skurczył się i schwycałszy swój hafat w ręce i w nogi. Dawał susy niezem hart gonjący za sarną. Przechodnie przystawali i widząc, co się święci, zaczęli wołać: a huzia na żyda!

I ja też wołam: Rodacy dosyc już opieszalosci. Zydostwo się wicska do naszego kujawskiego grodu i oszukuje ciemny lud wiejski, pragnąc opanować nasz handel polski. Nie dajmy się! Bo jeżeli nie przedsięwziemy akcji samoobrony społecznej i narodowej, to będziemy mieli Judeo-Polekę. Za nasze lenistwo i za naszą opieszalosc przyszłe pokolenia będą nas przeklinać, że nie ratowaliśmy ojczyzny przed inwazją żydowską.

Simplex.

Toruń.

Nocny dyżur apteczny pełni do środy włącznie Apteka Pod Orłem.

TEATR TORUŃSKI.

W poniedziałek i we wtorek o godz. 20-ej „Omali nie noc poslubna”.

W środę — tania środa po raz ostatni operetka „Wróg kobiet”.

W czwartek — o godz. 20 „Omali nie noc poslubna”.

REPERTUAR KIN.

Światowid — „Sierżant X”.

Palace — „Przeżycia jednej nocy”.

Lux — „Frankenstein”.

Mars — „Transatlantyk”.

Oj, droga przygodna znajomość.

Dzielnarowski Wojciech, pośrednik sprzedaży nieruchomości, zamieszkały przy ul. Szerokiej nr. 25, zgłosił kradzież gotówki 60 zł wraz z dwoma pierścienkami brylantami ogólnej wartości 700 zł przez jedną kobietę nieznanego nazwiska, Dechodzenia w toku.

Tak potem, jak i przedtem

Zdawało się wszystkim, że zatarg między Magistratem a rzeźnikami zostanie wreszcie zażegnany i położony się kres stratom, jakie miasto z tego tytułu codziennie ponosi. Propozycje, z jakimi wystąpiły na ostatniej konferencji stro-

ny zainteresowane, nie zostały uwzględnione, przyjęcie natomiast propozycji magistratu byłoby niczem innym, jak kapitulacją rzeźników i ponownym zaakceptowaniem raz już nałożonych nadmiernych opłat.

Stan, bowiem, jaki proponuje obecnie magistrat, istniał, jak nam wiadomo, od kilku miesięcy, i brak jakichkolwiek odpowiedzi ze strony magistratu zmusił jedynie rzeźników do ostatniej samoobrony. Od dwóch prawie miesięcy ubój odbywa się w pozamiejscowych rzeźniach, miasto traci dziennie około 2000 zł. Wielu też z tej racji pozostało bez zajęcia. Okres sil-

nych upałów rzeźnicy mają poza sobą, a więc i chłodnia niebardzo będzie im już potrzebna. O kompetencjach swych wie magistrat nie od dzisiaj. Nie uważał jednak za stosowne wystąpić do rady miejskiej z wnioskiem o zażegnanie tej naglącej i dla całego miasta ważnej sprawy. Widocznie ważniejsza była sprawa przeniesienia miasta Torunia do rządu miast ponad 100 tys. mieszkańców, chociażby poto tylko, aby podwyższyć pobory wiceprezydenta.

Ciężarów miasto ma tyle, że nie potrzebuje ich sobie samo stwarzać. Nad sprawą wielkiej wagi przechodzi się dziwnie do porządku dziennego, natomiast niepotrzebnie trawi się czas nad sprawami wcale nie aktualnymi.

Byłby już jednak czas najwyższy pomyśleć o tem, jak zapobiec stratom, jakie miasto codziennie ponosi.

Dbajmy o rozwój wioślarstwa w Toruniu

Sport polski, jakkolwiek nie stary, dzięki zrozumieniu i racjonalnemu pielęgnowaniu zdobył sobie wcale bogate odmiany sportu a więcej jeszcze gorliwych zwolenników. I chociaż uprawianie sportu polskiego jest zawsze z małym kosztem, korzyści jakie nam daje, ściągają coraz to nowych sportowców. Daje on nam bowiem poza godzina rozrywką, wyrobieniem mięśni i kończyn, nabraniem elastyczności i ruchliwości również niemala korzyści dla naszego ustroju umysłowego. Odejmuje nam pamięć, wypogadza nam myśli, daje nową siłę i moc do pracy i życia a sam zyskuje coraz to dzielnych przedstawicieli i mistrzów.

Nie każdy jednak rodzaj sportu znajduje należyte warunki bytu i rozwoju. Wstydem też byłoby dla nas nie wykorzystać sprzyjających i korzystnych warunków, jakimi obdarzyła natura nasze miasto. Piękna szara Wisła, nad której brzegi spleśniały tysiące mieszkańców w każdy pogodny dzień by ubawić swę oko z cicha przesuwającymi się zagłówkami, czy też muskającymi kajakami lub popatrzeć na majestatycznie nadpływające statki, czy tratwy niczem błędne wyspy z stożkowatymi budkami, ta sama Wisła ściąga dziesiątki wioślarzy, dla których poza sportem wodnym niema miłszej rozrywki. Do niedawna, bo do

1920 roku mało komu znane wioślarstwo, spoczywało w rękach klubów niemieckich, Polak bowiem nie miał dostępu nawet do organizacji sportowych.

Mysł założenia polskiego klubu, nurtująca wśród młodzieży i starszych doczekała się urzeczywistnienia i oto w kwietniu 1920 r. powstał toruński klub wioślarski. Drobną wprawdzie garstką członków, bo zaledwie 19 licząca, nie zrażała się przeciwnościami, ale z całym zapamiętaniem i powiększała skromny jak na początek tabor wioślarski. Wnet też wioślarze toruńscy wyróżnili się na regatach we Włocławku, biorąc również udział na regatach międzyklubowych W. T. W. w Warszawie w 1922 r., a w roku następnym Toruński Klub zdobywa na regatach wszechpolskich w Brdyńcu w biegu czwórki dębowych palmę zwycięstwa. Klub zdobywał sobie coraz to nowych członków i rozgłos, wybudował sobie po lewej stronie Wisły własną przystań, gdzie zbierało się życie wioślarskie. Ruchliwy i żywoty, bądź co bądź pierwszy polski klub wioślarski w Toruniu od pewnego czasu dziwnie jakoś upadł na duchu. Żywość jego zanika w ostatnim czasie prawie zupełnie, niewiele też sławy przyniosły mu ostatnie regaty. Dotychczasowa praca i wysiłek stanęły, jakby na martwym punkcie. Toruń, który przy tak dogodnych warunkach w wioślarstwie pierwsze miejsce zajął winien na całe conajmniej Pomorz, cofa się i zasypia.

Nie wolno nam jednak zaniedbać tego, cośmy zdobyli, ani też pozwolić na dalszy upadek wioślarstwa. Niejedyną chętnie należałoby do Klubu, ale odstrasza go wygórowana składka i nieżywołność Klubu. Dajmy i tym możność należenia do klubu wioślarskiego, stwórzmy silne i liczne towarzystwo wioślarzy, któreby nie tylko umożliwiło opłacanie niższych składek, ale najważniejsze pozwoliło uprawiać sport wodny, wioślarski, by już w przyszłym sezonie dobrze wyćwiczone obsady nadały Toruniowi w sporcie wioślarskim nieco rozgłosu i sławy. Warunki są po temu bardzo korzystne po prawej stronie Wisły. Skoro niemiecki klub wioślarski mógł znaleźć dla siebie lokum, temwięcej znajdzie się ono dla wioślarzy, którzy pielęgnować chcą polski sport wioślarski i doprowadzić go do pierwszego miejsca na Pomorzu. Chętnych wioślarzy mamy bardzo dużo, niemniej i sympatyków. Trzeba tylko by ktoś inicjatywę tę uchwycił w pewne ręce i nadał tej sprawie należyty kierunek. Dalszym objaśnieniem i radą chętnie służymy.

Nielada kwiatek wpadł w ręce policji.

Walizki z garderobą ulatniały się w ostatnim czasie jak eter. Wszelkie śledztwa i przypuszczenia nie dawały rozwiązania, podła gązina kradła, gdzie się udało. Aż wreszcie nadzedł czas na cieżką ptaszynę.

Jak się okazało, sprawcą tych kradzieży walizkowych jest Kamela Stanisława, przygodny kwiatek bez stałego miejsca zamieszkania.

Ma ona pozatem inne grzeszki. Chodziła ona po różnych domach i proponowała posady w charakterze służącej za wynagrodzeniem 100 zł miesięcznie i utrzymanie pod warunkiem, że każda służąca złoży jej 200 zł kaucji. Ponieważ D. nie była w stanie złożyć gotówki wpłacić, podejrzana K. wyraziła swą zgodę, że wyłoży za nią 200 zł a następnie będzie jej odcigała ze zasług. Przedstawienie tychże faktów wydało się rodzicom podejrzane, wobec czego ojciec D. postanowił również jechać do zamówionego miejsca. Na tą propozycję K. oddaliła się oświadczaając, że idzie zabrać drugą osobę, którą również zaangażowała w charakterze gospodyni i więcej po zamówionej D. nie wróciła. Powyższa oszustka zdołała ująć wraz jej współnikiem Kamelą Łucjanem, których odstawił do tut. sądu grodzkiego.

Miście.

Nowy opiekun społeczny. W miejsce dotychczasowego opiekuna społecznego Michała Wojcikiewicza został wybrany przez radę miejską na 3-letnią kadencję p. Szczepan Kupidura.

Sordon.

Kulanie o nagrody klubu kreglarzy „Złota Kula” zakończyło się zwycięstwem panów: Warlewski Leon (43 pkt.), Molenda St. (43 pkt.), Gussmann Rob. (41 pkt.), Mohr Teod. (40 pkt.), Wlekiński Kaz. (40 pkt.), Tobolski Teod. (40 p.), Rudnicki Aleks. (39 pkt.).

Naprawa mostu. Przystąpiono do naprawy jezdni na moście fordońskim. Przy pracy tej znalazło zatrudnienie kilkunastu robotników. Naprawę wykonuje budowniczy p. Jan Zieliński z Fordonu.

Samowola. W kwietniu b. r. wykładowano z nieruchomości przy ul. Marsz. Piłsudskiego 28 rodzinę Taczkowskich, składającą się z 5 osób. Rodzina ta została przyjęta na pewien czas przez p. Kordachowską, właścicielkę Hotelu Polskiego. W dniu 22. bm. około południa wpadł do mieszkania kierownik hotelu z kilku namówionymi osobnikami i chciał przystąpić do samowolnej eksmisji. Taczkowska, nie chcąc do eksmisji dopuścić, została przez kierownika hotelu uderzona toporkiem w rękę. Na energiczną postawę niewiasty opuszczono mieszkanie, lecz w końcu jeszcze potrząskano drzwiami. Co na to władze?

Grudziądz.

Apteki dyżurne: Pod Orłem ul. 3 Maja, oraz Pod Gryfem ul. Lipowa.

Kino Apollo: „Sterowiec L. A. 3^a” oraz nadprogram film z sp. por. Żwirką i inż. Wigurą.

Gryki: „Aniołowie piekła” oraz zwycięski lot sp. por. Żwirki dookoła Europy.

Kino Orzeł: „Panna wdówka”.

Kino Nowości: „Baron Cygański” oraz „Podwojne oczy”.

Nabożeństwo i akademja ku uczczeniu ś. p. Prezydentowej Michaliny Mościckiej. Rodzina Wojskowa Koła Grudziądz prosi o udział w nabożeństwie ku czci ś. p. Michaliny Mościckiej, które odbędzie się 29. bm. o godz. 10 w kościele garnizonowym. W tym samym dniu, przypadającym na dzień imienin ś. p. Prezydentowej, staraniem Koła odbędzie się o godzinie 17 uroczysta akademja w Domu Żołnierza (ul. Prowiantowa), w której to zarząd Koła R. W. prosi całe społeczeństwo przyjąć jak najliczniejszy udział.

Pogrzeb oliary tragicznego wypadku. W ub. czwartek odbył się wspaniały pogrzeb ś. p. Jana Jastrzębca-Zakrzewskiego, który zginął, jak wiadomo, podczas tragicznego wypadku w M. Kacku. O godz. 16 wyruszył z szpitala miejskiego kondukt żałobny prowadzony przez ks. majora Łęgę. Na czele szła orkiestra i baterja 16 p. a. 1. Niesiono 8 wspaniałych wieńców od różnych organizacji, w których zmarły był czynnym.

Za trumną postępowała rodzina, liczne obywatelstwo i delegacje wojskowe z gen. p. Rachmistrukiem na czele. Wieczny odpoczynek racz Mu dać Panie!

Kolarskie mistrzostwa miasta na szosie odbędą się w niedzielę 2 października o g. 14.30. Start i meta na boisku miejskim. Zawody odbędą się na trasie Grudziądz—Chelmno—Chelmno—Grudziądz (75 km.). Zgłoszenia przyjmują się do soboty w magistracie pokój 201.

Przedzkoła przy ul. Trynkowej (szkoła wydziałowa) ma jeszcze kilka wolnych miejsc. Zgłoszenia przyjmuje się codziennie od godz. 9—12. Rodziców, dbających o swe dzieci a zamieszkałych w pobliżu tej ochronki, zachęca się do oddania swych dzieci z całym zaufaniem do tego przedszkola. Kierowniczką tej ochronki jest p. Heldtówna, która serdecznie zajmuje się tą naszą działalnością najmłodszą.

Prywatna szkoła przygotowawcza im. Mikolaja z Ryńska w Grudziądzu przy ulicy Nadgórnej 32, przyjmuje w dalszym ciągu uczni i uczennice do pierwszych klas — opłata minimalna. Kierownictwo szkoły spoczywa w doświadczonych rękach p. prof. Adamczakowej. W dniu 3 października obchodzi szkoła dzień swej patronki św. Tereski od Dzieciątka Jezus.

Kradzieże: Z garażu Baranowskiego przy ul. Mickiewicza 22, za pomocą wylomu w murze skradziono starter samochodowy, wartości 150 złotych. Bunisk Andrzej, zamieszkały w Anowie, zgłosił kradzież roweru.

Z Chrześcijańskiej Demokracji.

Zebrań plenarne Koła Polskiego Stronnictwa Chrześcijańskiej Demokracji, odbędzie się w czwartek, 29. bm. o godzinie 20 w lokalu p. J. Kellasa przy ul. J. Wybickiego 42.

Na porządku obrad referat i sprawozdanie z Rady Naczelnej. Szan. Członków i sympatyków serdecznie na to zebranie zaprasza Zarząd Koła Ch. D.

Właściciele domów — a nowe zarządzenia meldunkowe.

W ub. wtorek odbyło się w hotelu „Pod Złotym Lwem” zebranie Stowarzyszenia Właścicieli Nieruchomości. Szczegółowo omówiono nowy system meldunkowy. Referat wygłosił naczelnik urzędu bezpieczeństwa Krzyżanowski, a sprawy podatkowe od nieruchomości i od lokali poruszył referent magistratu A. Szubrych.

Projektuje się jeszcze podatek obywatelski, a najciekawsze jest to, że projektodawca nakłada obowiązek wymierzania i ściągania tego podatku na właścicieli domów. Towarzystwo Właścicieli Nieruchomości postanowiło wydać ankietę w sprawie wolnych mieszkań oraz zaległego czynszu.

Wybrano komisję do urzędu rozjemczego dla spraw najmu i to, pp. prof. Hewelkę, sekr. Bienkowskiego, Miśka i Czapllickiego, a jako zastępców pp. Głazewskiego, Borko, Żbikowskiego i Eisenhardtą.

Kradzieże i włamania w powiecie grudziądzkim.

Niemna dnia, aby kronika policyjna nie notowała kilku kradzieży w mieście. Ale i w powiecie dzieje się nie lepiej. I tak: Onegdaj włamanie się niewykryci dotąd bandyci do mieszkania rolnika Totka w Zielnowie i skradli mnóstwo

rzeczy, jak ubranie frakowe, płaszcz letni męski, ubranie surdutowe, parę półbutów, futro i dwa płaszcze damskie, 6 sukienek, 2 obrusy, 12 serwetek dużych i 12 małych oznaczonych monogramem „W. S.”, 12 koszul damskich, 10 powłok na pierzyny i poduszki, 9 prześcieradeł, 18 ręczników, walizkę teczkę skórzaną i skrzypce z futerałem. Wartość skradzionych przedmiotów wynosi 1.200—1.500 zł.

Drugiego ciężkiego włamania dokonano w Słupie na szkodę Konstantego Górskiego, gdzie skradziono rower męski wartości 100 złotych.

Trzeciego włamania (przypuszczalnie ci sami włamywacze) dokonali u kupca Aleksandra Górskiego w Słupie. Z mieszkania skradziono rower damski wartości 150 zł.

Kasiarze przed sądem.

W czwartek zasiadło na ławie oskarżonych w sądzie okręgowym czterech „lepszych”, bo elegancko ubranych osobników, oskarżonych o dokonanie śmiałego włamania do biur fabrycznych firmy Herzfeld i Victorius, gdzie złupili około 18 tysięcy złotych. Oto nazwiska ich: Walenty Markowski, syn jego, także Walenty, Stanisław Grzeszczak i Duda Jan. Pierwsi, to złodzieje włamywacze dobrze znani policji, Grzeszczak zaś ma sławę wszechświatowego włamywacza.

Rozprawie przewodniczył wiceprezes dr. Haliski, oskarżał prokurator Lepki. Oskarżonego Grzeszczaka bronił mec. Marszałik.

Sąd po całodziennej rozprawie wydał wyrok uwalniający oskarżonych wobec braku dowodów.

Goście francuscy w Grudziądzu.

Delegacja rady miejskiej miasta Paryża w gościnie w Grudziądzu.

Bezstronnie rzecz trzeba i to z uznaniem powie nawet wróg, że prezydent miasta Grudziądza bardzo dbały i czuły jest tam, gdzie idzie o miasto Grudziądz i, jak tylko może, czyni temu swemu miastu propagandę. Chciałby Grudziądz widzieć nie tylko na wyżynie kulturalnej ale także gospodarczej.

P. prezydent Włodek zapoznał się podczas zjazdu delegatów miasta w Paryżu z prezesem komitetu aprowizacyjnego miasta Paryża, b. prezesem rady miejskiej stolicy francuskiej, którego zaprosił do Grudziądza. I tak przybyła do Grudziądza delegacja rady miejskiej z owym panem na czele.

W czwartek 22 września przyjechała delegacja do Gdyni, a po zwiedzeniu portu wyruszyła samochodami do Grudziądza. Mili goście stolicy francuskiej przybyli do naszego grodu o godz. 19 i stanęli w hotelu „Królewski Dwór”, gdzie ich

powitał serdecznie prezydent miasta. W piątek o godz. 12 odbyło się w ratuszu uroczyste przyjęcie. Wśród gości zauważyliśmy starostę Niepokulczyckiego, prezesa rady miejskiej mec. Szychowskiego, licznych radnych, członków magistratu, obywatelstwo świata kupieckiego i przedstawicieli prasy.

Następnie mili goście zwiedzili miasto, a więc nasz piękny park miejski, elektrownię, gazownię, a szczególnie zainteresowali się rzeźnią miejską, boć idzie im o tanie, a smaczne mięso, które dostarcza do Anglii tut. Bekoniarnia. Przyjazd delegacji rady miejskiej stolicy Francji w Polsce, a już szczególnie w Grudziądzu, ma zatem na celu nawiązanie handlowego kontaktu. Ciesz się rolniku, bo ceny wieprza się podniosą.

Mili goście wyjechali zadowolony z tego, co im w Grudziądzu pokazano i niewątpliwie z tej wizyty korzystać będą we formie stałej wysyłki bekonów do Paryża.

Tczew.

Z nadzwyczajnego zebrania Związku Pracowników Kupieckich w Tczewie. W sali Domu Czeladzi Katolickiej odbyło się nadzwyczajne zebranie Zw. Pracowników Kupieckich, które zgaśli prezes Komorowski. Generalny sekretarz Gregorowicz z Poznania wygłosił obszerny referat na temat nowego prawa cywilnego w Polsce. W dyskusji zabrali głos Komorowski, Brzóska, Richter, Bartkiewicz i inni.

Wojska niemieckie w przejeździe przez

Tczew. W ub. piątek przejeżdżały przez stację graniczną Tczew 3 pociągi tranzytowe, wiozące wojsko niemieckie, powracające z manewrów z Niemiec do Prus Wschodnich. Pociągi te miały w Tczewie około 15 minutowy postój.

Kradzież owocu. Dzierżawca ogrodu majątności Górki pod Tczewem Henryk Klein zgłosił kradzież jabłek, wartości około 500 zł.

Tylus panuje w Tczewie. W ub. czwartek do szpitalu kolonialnego Salomeji Jastrzębek przy ulicy Sambora nr. 18 przybył z asystą policjanta lekarz powiatowy dr. Licznierski, który po stwierdzeniu panującej choroby tyfusu u 5-letniej córki właścicielki szpitalu Jadwigi zarządził przymusowe zamknięcie szpitalu artykułów żywnościowych na czas trwania choroby. Chorą Jadwisie umieszczono w szpitalu. W szpitalu przebywa również niej. Wernerowa ze Smentowa, chora na tyfus. Wedle stwierdzonych pogłosek w samym mieście w ciągu tygodnia zachorowało na tyfus kilka osób, przeważnie dzieci.

Niebezpieczeństwo przy czerpaniu wody. Tomasz Górka, zam. w Tczewie przy ul. 30 Stycznia 9, doniósł, iż w podwórzu tegoż domu będącym własnością niej. Waligóry, tuż przy studni oberwała się ziemia, co zagrażało bezpieczeństwu. Przeszkodę tą jednak zdołano usunąć.

Chelmno.

Osobiste. Znany i ceniony wśród parafjan chelmińskich i młodzieży gimnazjalnej emer. ks. prof. Ossowski, który przez długie lata był w Chelmnie, najprzód jako wikary przy boku ówczesnego śp. ks. kanonika dr. Rogali, następnie jako profesor religii w gimnazjum żeńskim odchodzi od nas na zawsze, albowiem otrzymał prezentę na probostwo w Nawrze. Życzymy ks. prob. na nowej i zaszczytnej placówce duszpasterskiej „Szczęść Boże”.

Chelmno, a nie Chelmża! W naszym sprawozdaniu z posiedzenia chelmińskiej rady miejskiej zaszedł błąd drukarski. Mianowicie zamiast „Chelmno” wydrukowano „Chelmża”. Inteligentni czytelnicy zresztą spostrzegli omyłkę sami.

Medal za ratowanie tonących. Medalem za ratowanie tonących odznaczony został m. in. sekretarz Magistratu w Chelmnie Leonard Luter, za ratowanie z narażeniem życia 2 tonących.

Rozbrojenie czyli

symbol dzisiejszego świata.

Kronika

Bydgoszcz, dnia 26 września 1932 roku.

KALENDARZYK

Dziś: Władysława z Gielniowa, Kleofasa.

Jutro: Kosmy i Damjana.
Wschód słońca: godz. 5,52.
Zachód słońca: godz. 17,50.

Stan pogody.

Państwowy Instytut Meteorologiczny zapowiada na dziś zachmurzenie zmienne, przeważnie duże z przelotnymi deszczami, zwłaszcza na Pomorzu i w Wileńskiem. Temperatura w ciągu dnia około 18 stopni. Umiarkowane, chwilami porywiste wiatry południowo-zachodnie i zachodnie.

Jeżeli chodzi o Bydgoszcz, prognoza ta może zawieść, gdyż od samego rana mamy przejaśnienie i ciszę. Temperatura w Bydgoszczy 27 st.

DYŻURY APTEK:

Od 26. IX. — 2. X.:
Apteka na Bielawkach, ul. Chodkiewicza 22, tel. 14,67;
Apteka pod Łabędziem, ul. Gdańska 5, tel. 204;
Apteka Staromiejska, ulica Długa 39, tel. 300.

— MUZEUM MIEJSKIE przy Starym Rynku otwarte codziennie od godz. 10 do 16, w niedziele i święta od 11 do 14-ej.

Z TEATRU MIEJSKIEGO.

TANI PONIEDZIAŁEK — „SZCZĘŚCIE OD JUTRA“ OSTATNI RAZ!

Dziś, po cenach znacznie niższych ukazuje się nieodwołalnie ostatni raz doskonała komedia pióra St. Kiedrzyńskiego „SZCZĘŚCIE OD JUTRA“.

WYSTĘPY K. JUSTIANA.

We wtorek w dalszym ciągu „HISZPAŃSKA MUCHA“, farsa w 3 aktach E. Bacha. Kazimierz Justian, filar pierwszej sceny polskiej otwiera z siłą niepospolitego talentu i niespożytego humoru główną postać fabrykanta musztardy Klapsona. Cały wyborny zespół dostraja się do poziomu znakomitego gościa i prześciga się w werwie, humorze i wesołości. Sądząc z przyjęcia, jakiego doznała „Hiszpańska Mucha“ podczas pierwszych dwóch przedstawień, rzecz ta ma zapewnione długotrwałe powodzenie.

W przygotowaniu „Rozwój prof. Pytla“ komedia Br. Winawera.

Pokłosie niedzielne.

Pomimo deszczowej pogody podażyły wczoraj w południe tłumy do Teatru Miejskiego, aby złożyć hołd pamięci jednego z największych synów Ojczyzny, genialnego muzyka Chopina. Popołudniu zaś odbyli śpiewacy zjazd okręgowy, popisując się swoją umiejętnością i zdając sprawę ze swej całorocznej pracy...

Bydgoszcz stała zatem wczoraj pod znakiem muzyki — i piękna wogóle, gdyż trzecią wielką imprezą było otwarcie wspaniałej wystawy ogrodniczej.

Na Stadionie Miejskim zebrało się dużo miłośników piłki nożnej.

W kinach panował ruch, w kawiarniach tak samo. Jak zwykle w niedzielę...

Sokół żeński.

Ćwiczenia gimnastyczne drużyny dziś w poniedziałek. Zbiórka o godz. 6,30, początek ćwiczeń punktualnie o godz. 7-ej w szkole Wydziałowej ul. Konarskiego.

O godz. 8,15 ćwiczenia senjorek, tamże. Ćwiczenia młodzieży wszystkich oddziałów w środę dnia 28 bm. od 5—7-ej, tamże.

Pożegnalny wieczorek drh. Stuchnińskiej w Sokole Żeńskim odbędzie się we wtorek dnia 27 bm. w sekretarjacie. Zarząd i starsze członkinie zbierają się o godz. 5-ej po poł. Drużyna o godz. 7-ej.

W liczny udział uprasza się.

Zapał tworzy cuda.

Bydgoska trzydniówka ogrodnicza.

Moment otwarcia bydgoskiego pokazu ogrodniczego. Po przecięciu wystawowej szarfy.

(ab) Roczniaki Bydgoskiego Towarzystwa Ogrodniczego wzbogaciły się o nową kartę, czarującą i chlubną. Czarującą publiczność, zwiedzającą urządzone w tradycyjnej sali „pod Lwem“ pokaz ogrodniczy, aż przykuwający magnesem swojego artystycznego piękna i bogactwa. Chlubną dla inicjatywy Towarzystwa Ogrodniczego i dzielnych jego członków, którzy nie poraz pierwszy dowiedli, ile talentu, teźny i zapału kryje w sobie bydgoski świat ogrodniczy. Obliczony na trzy dni pokaz, rozpoczął się w niedzielę o 9-ej rano — a rozpoczął powitalnym przemówieniem wiceprezesa Towarzystwa Ogrodniczego p. Michała Seweryna, który poprosił obecnego z ramienia Starostwa p. ref. Michałaka o przecięcie szarfy wystawowej. Miasto przy tym akcie uroczystym reprezentował p. dyr. ogrodów miejskich Marjan Güntzel, który do samej wystawy wniósł swoją złotą czastkę; obecny był również dyrektor tutejszej Szkoły Rolniczej p. Jan Profic. Z „Dziennika Bydgoskiego“ asystują uroczystej chwili redaktorzy Nowakowski i dr. Brandowski.

Sam pokaz rozpoczyna p. Leon Bosiacki,

dawny zasłużony prezes Towarzystwa Ogrodniczego. Mistrz w swoim fachu zagrał nie tylko na artystycznej, ale i patriotycznej strunie, budując jakby na powitanie na progu sali herb naszej Bydgoszczy. Brama jego z cebuli, mury z pomidorów, fugi z pietruszki, wieże z modrej kapusty — a wszystko na srebrnym tle liści — stachis i obramowane czerwienią buraków. Całość nadzwyczaj kolorowa i wierna.

Osobno na boku rozłożył p. Leon Bosiacki malowniczo na stołach swoje tak poszukiwane warzywa i owoce. Celują tu: kapusta, brukselka, marchew, selery, kalafiory, wśród nich okazy, godne magnackiej kuchni. Osobno wpadają w oko cztery potężne melonowe dynie.

Z kolei wabi p. Władysław Hellwig, nieodstępny, gdy idzie o byliny i kwiaty zimotrwałe. Wpadają zwłaszcza w oko niewiedzące astry, zwane marcinkami oraz w obfitych gatunkach coraz bardziej dziś rozpowszechniane rośliny skalne. Nie można pominąć doskonałych w smaku malin, obradających drugi raz jesienną porą — angielskiego pochodzenia. Byliny p. Hellwiga

Upiększający wystawę ogrodniczą orzeł polski.

Ukarana zazdrość.

Młody małżonek zaniepokojony listem anonimowym.

Zazdrość jest straszną chorobą. Doświadczył tego młody małżonek, agent handlowy R., zamieszkały przy placu Piastowskim. Odnegda otrzymał on list anonimowy z doniesieniem, że... żona go zdradza. Zamiast list rzucić do kosza, przejął się jakoś bardzo jego treścią. Strasznie się zaniepokoił. Nie dowierzając swej żonie, pragnął ją schwytać na gorącym uczynku i to — jak najprędzej. Kombinował...

Napisał poufny list do przyjaciela w Gdyni — przedstawiając mu całą sprawę — ażeby ten z Gdyni wysłał telegram do R. treści następującej: „Przyjeżdż natychmiast — dobra transakcja.“ Telegram nadszedł do Bydgoszczy. P. R. udowodnił więc żonie konieczność wyjazdu i niebawem rzekomo wyruszył do Gdyni, gdzie chciał zabawić kilka dni... Chciał jednak jeszcze żonie zrobić niespodziankę, to też kupił dla niej, jak i dla jej przyjaciółki bilety do teatru.

Tymczasem młody i zazdrosny małżonek nie wyjechał do Gdyni, lecz pozostał w Bydgoszczy i w czasie, gdy żona znajdowała się w teatrze, cichaczem powrócił znowu do mieszkania. Ukrył się w sypialni — w węglębieniu za szafą i w tej niemiłej pozycji oczekiwał powrotu żony... z Kochankiem. „Oj, łajdaki, zabiję ich“ — pomyślał ten nowoczesny Otello.

Wbrew oczekiwaniom męża, żona powróciła sama do domu. Rozebrała się, zgasiła światło i położyła się do łóżka. Małżonek tymczasem za szafą dusił się, nogi mu ścierpały w tej strasznej pozycji. Nie wytrzymał już dłużej męczarni...

Powoli i pochuteńku odsuwał szafę, gdy nagle żona usłyszała szelest, zerwała się z łóżka i z rozpaczliwym okrzykiem na ustach: „Złodziej!“ w negliżu wyruszyła na korytarz. Mieszkańcy domu zbudzeni przeraźliwym krzykiem kobiety popieszyli jej z pomocą. Oczywiście, zaalarmowano także policję, ażeby przymknąć „złodziejowi“.

Jakież wielkie jednak było przerażenie żony, lokatorów i policji, gdy „złodziejem“ okazał się własny mąż. Trudno to opisać. Zazdrosny p. R. pokrył się rumieńcem wstydu — podejrzliwość jego została dotkliwie ukarana.

Czy warto być zazdrosnym? Czy warto dać posłuch listom anonimowym? Niech Czytelnicy sami osądzą!

siegające tysiąca odmian, słyną też na całą Polskę, zasilając tak ogrody miłośników, jak botaniczne i szkolne.

Pokażną część sali zajął p. Robert Böhme, wzorowy weteran bydgoskiego ogrodnictwa. Pomysłowi kierownicy jego zakładów pp. Ludka i Kulpiński rozesłali przepyszny harmonijny kobierzec z kwieciami, na który złożyły się przedewszystkiem alpejskie fiołki w czterech kolorach, chryzantemy aż w dziewięciu odmianach, paprocie i heliotropy. Rabaty tego kobierca utkane z begonji, obramowanie z prymulek.

Zajął także p. Böhm prezes, wiedzący do sali, zamieniając go w miniaturowy gaj, w którym na tle romantycznie rozrzuconego mchu pomieściły się konifery, cyprysy, tuje, machonie, bukszpany i świerki ozdobne.

Ze sceny tronują nasze Ogrody Miejskie zostające pod pieczęcią, niezrównaną dłonią p. dyrektora Güntzla, przy boku którego stanął sztab ogrodniczy, a to p. Lenzion, koło całości wystawy wybitnie zasłużony, dalej pp. Steinmetz, Jaroni i Piaskowski oraz technik-ogrodnik p. Dąbek, prawa ręka p. dyrektora.

W otoku drzew lauowych i palm zaprezentowały nasze Ogrody Miejskie tak wzorowo hodowane dale i róże w pięćdziesięciu najbardziej wartościowych odmianach. Pysznie mienią się zwłaszcza róże żółte, białe, różowe i białe — a także róże bukietowe, t. zw. mieszańcze, obumierające dopiero — z podmuchem zimowych mrozów.

Co do dalsi, któremi szeroko słyną ogrody naszego miasta — do udoskonalenia ich kultury przyczynili się waleń ostatni prezes Towarzystwa Ogrodniczego p. Sikorski oraz p. pułkownik Sawicki, amator-fanatyk, sprowadzający swoim sumptem aż z Ameryki najprzedniejsze gatunki dalsi i dzielący się niemi ofiarnie z miastem.

Prawy róg sali zajęli małżonkowie Franciszek i Marta Schröder oraz Jan Jannuszewski, przyczyniając się również do podniesienia patriotycznego wyglądu i nastroju wystawy. Żywem świadectwem tego polski orzeł państwowy, pięknie i pomysłowo wykonany z białej fasoli na tle czerwonej jarzębiny. Nad całością, okoloną wiankami cebuli i pomidorów czuwają ładne palmy. Ułożone obok stopy kalafiorów i pomidorów świadczą o doskonałej pielęgnacji tych rodzajów warzyw.

Z pięknymi swoimi kwiatami wystąpił Juljusz Ross, pokazując nam kwiaty ciepłarniane i wazonowe — a osobno jeszcze wieńce. Wzrok neąc zwłaszcza śliczny wazon turków i krzyż, utkany z czerwonych liści bukowych, przyozdobiony jarzębiną. Ładne są także bukszpany formowane i strzyżone w kule i spirale.

Na przepiękny, kolorowy kobierzec, ułożony z wieńców, wianek i sztucznych kwiatów zdobył się p. Stanisław Andrzejewski, grodząc barwnie całość żółtymi turkami. Na osobne wyróżnienie zasługuje wspaniały rzymski wieńiec z bluszczu.

W popisie naszego miasta wziął także udział — i to zaszczytny Kamieniec, majętność hr. Grabowskiego. Obecny tamtejszy ogrodnik, a niedawny jeszcze ogrodnik bydgoskiego powiatu, a więc dobrze znany i zapisany p. Sredziński, łącząc piękne z pożytecznym, pokazał nam wzór ogródka działkowego — ozdobnego. Istne cacko. Trawnik tego ogródka z zielonych strączków fasoli, klomby i rabaty z pomidorów, i cebuli, ścieżki z białej fasoli. Ogród kończy się malowniczą grołą, zbudowaną z najrozmaitszych warzyw z przewagą korbali i ogórków.

Trud i rezultat swojej wytrwałej pielęgnacji pokazała nam „Flora“, własność p. Zefiryna Rzymkowskiego. Więc drzewa i krzewy owocowe, wśród których wyróżniają się piękne, wysokopienne czereśnie, jabłoniowe piramidy i wiśnie wachlarzowe. Prawdziwą przysługę ogrodnikom-amatorom, a po części i fachowcom oddał Państwowy Instytut Rolniczy w Bydgoszczy, rozwieszaniem licznych, poglądowych tablic, obrazujących z jednej strony działanie szkodników drzew owocowych i warzyw, z drugiej środki zaradcze i sposób ich jak najracjonalniejszego używania.

Dodajmy, aby nikogo nie pominąć, że p. Maks Sauerland wystawił pięć imponujących korbali, z których największy waży 135 funtów — zaś p. Adam Gracisz zaprezentował chiński szklany papier „Milwa“, chroniący przed zepsuciem wyroby z owoców i jarzyn.

Sala „pod Lwem“ wyglądała jak bajkowy ogród — nie dziw też, że przez niedzielę przesunęły się przez nią setki osób, wręcz rozentuzjowanych poziomem i doborem ogrodniczego popisu. Poniedziałek i wtorek powinny jeszcze wzmożnić frekwencję zwiedzających, niekierpowanych wstępem, a proszonych jedynie, by najskromniejszym bodaj datkiem przyłożyli się do ulżenia nędzy bezrobotnych, którym dzielną i szlachetną wystawę wpływ ze wstępów ofiarowują.

Myjcie owoce i jarzyny, spożywane na surowo!

Akademja chopinowska w Teatrze Miejskim.

(s) Zapowiedź brzmiała skromnie: będzie wykład, zagra Niedzielski i orkiestra wojskowa, zaśpiewa „Echo” — a jakże wspała ucztę duchową zgotował nam Komitet Dni Chopinowskich!...

Chlubnie nie tylko w Bydgoszczy znany chór męski „Echo” wykonał na wstępie pod dyrekcją prof. Jaworskiego „Gaude Mater”, poczem zabrał głos prelegent, prof. Al. Rösler, aby w krótkim, treściwym referacie przedstawić, dlaczego cenimy i kochamy naszego największego muzyka. Z kolei zagrał oklaskiwany entuzjastycznie przez publiczność mistrz Niedzielski cztery mniej znane utwory fortepianowe Chopina. W końcu wystąpili nasi kochani żołnierze pod batutą por. Grabowskiego z walcem oraz nieśmiertelnym polonezem a -dur. Scena była pięknie udekorowana...

Słowem: doprawdy akademja z nastrojem podniosłym, uroczystym. A co najdziwniejsze: publiczność dopisała — teatr był, pomimo niepewnej pogody, wysprzedany. Bydgoszcz zdała chlubnie egzamin, dowiodła, że potrafi stanąć na zew swoich

Ze zjazdu okręgowego chórów śpiewackich.

Pierwsze miejsce w konkursie zdobyła „HALKA”.

Wczorajszej niedzieli zebrały się chóry śpiewackie okręgu bydgoskiego, aby stanąć do zawodów. Po wysłuchaniu mszy św. w kościele św. Wincentego a Paulo udano się do Resursy Kupieckiej, gdzie uroczyście akademję zagrał wiceprezes okręgowy Kowalski.

Po południu o 5-ej rozpoczęły się zawody, ogłoszenie wyników nastąpiło wieczorem. Do konkursu stanęło 8 chórów. Pierwsze miejsce osiągnął najstarszy w Bydgoszczy chór „Halka”, zdobywając 24 punktów. Drugie miejsce zajął chór „Szopen” (22½ pkt.), trzecie „Dzwon” (19 pkt.). W pierwszej kategorii wystąpiły trzy chóry, bez punktacji.

Zainteresowanie publiczności było niestety niska. Szczegółowe sprawozdanie podamy w następnym numerze „Dziennika”.

Kochany Dzienniku!

Gdy podczas ostatnich manewrów marszałek Piłsudski wiedział pozycje, natknął się na strzelca, skwapliwie coś w garnku gotującego.

— A co tam gotujesz, synu? — pyta.
— Podług rozkazu, kartofle, Panie Marszałku!

— Kartofle? Widzisz, synu, ja stary człowiek i marszałek, a jeszcze nie widziałem, aby kartofle miały giry i ogon. A może to kura?

— Podług rozkazu, kura, Panie Marszałku!

— Skąd ją masz, nicponiu?

— Podług rozkazu, ukradłem, Panie Marszałku!

— Ładnie to? Widzisz, ja stary człowiek i marszałek, a nie kradnę.

— Podług rozkazu, bo Pan Marszałek ma ordynansa, Panie Marszałku!

Piłsudski chciał coś replikować, ale nie znalazłszy odpowiedzi poszedł dalej.

Kalendarzyk zebrań Ch. D.

Koło Śródmieście. Zebranie plenarne odbędzie się we wtorek, dnia 27 bm. na sali hotelu Lening przy ul. Długiej, o godz. 7.30 wieczorem. Interesujący referat. O liczny udział członków prosi Zarząd.

Kto wygrał na loterii?

W piętnastym dniu ciągnięcia 5-ej klasy 25-ej polskiej loterii państwowej, wygrane padły na numery następujące:

25.000 zł na nr. 29452.

15.000 zł na nr. 147317.

10.000 zł na nr. 46005.

5.000 zł na nr. 45686.

Po 3.000 zł na n-ry: 11058, 18766, 22808, 59504, 104726, 133411, 145087.

Po 2.000 zł na n-ry: 4713, 21288, 22454, 49776, 70405, 99394, 105801, 109124, 153761, 158809.

Telegram!

Wygrana złotych 10.000 w 15-tym dniu ciągnięcia klasy V-tej padła na los nr. 46005 zakupiony w kolekturze „Uśmiech Fortuny” Bydgoszcz, Pomorska 1, tel. 39.

duchowych przywódców — i że kocha muzykę. Niestudnie zatem omiął nas w swoim tournée po Polsce chór Sykstyński...

Raz jeszcze: uznanie dla Komitetu Dni Chopinowskich oraz dla kulturalnej Bydgoszczy!

Kto pracą każdy święci dzień ten smutku nie zna, nie!

Tak jest w pieśni. Proza życia inaczej wyglądała. Mało który pracownik fizyczny czy umysłowy ma dzisiaj **minimum egzystencji**. Walka o byt jest coraz cięższa, robotnik szuka sprzymierzeńców i obrońców przed wyzyskiem a znajduje ich nie w szeregach klasowych demagogów, lecz tylko wśród **chrześcijańskich** społeczników. Organem ich jest

„DZIENNIK BYDGOSKI”

przeło go abonujemy i za nim agitujemy!

W większych ośrodkach przemysłowych zaprowadziliśmy nowość: **abonament tygodniowy** (80 gr.)

Bójka przy ulicy Pomorskiej.

Wczorajszej nocy około godz. 2 wybuchła bójka przy ul. Mazowieckiej, róg Pomorskiej, pomiędzy Romanem Dorszem (Langiewiczza 5), a Arnoldem Zielińskim. Potłuczony został dotkliwie na głowie i w okolicy. Roman Dorsz. Po zaopatrzeniu ran przez lekarza pogotowia, poszwankowany udał się do domu.

Przy zaburzeniach w trawieniu, bólach żołądka, zgadze, wymiotach, zawrotach głowy, bólach głowy, miganiu przed oczami, podrażnieniu nerwów, bezsenności, ogólnym osłabieniu, niechęci do pracy, naturalna woda gorzka „Franciszka-Józefa” pobudza do wypróżnień i ułatwia krwioobieg. Żąd. w apt.

Motocykl wpadł na samochód.

Wczorajszej niedzieli o godz. 16-ej na rogu ul. Gamma i Dworcowej najechał motocykl, prowadzony przez niejakiego Konrada Gwizdalskiego z Pelplina, na taksówkę nr. 21. Samochód wyszedł z zderzenia nieuszkodzony, podczas kiedy motocykl został poważnie uszkodzony. Szofer taksówki i kierownik motocykla odnieśli lekkie obrażenia. Kto ponosi winę, wykażą dochodzenia.

Samobójstwo „córy Koryntu”.

W ubiegłą sobotę o godz. 20.30 zawezwano pogotowie ratunkowe na ulicę Wileńską 7. Dwudziestodwuletnia Marja Jopek napadła się w celu samobójczym mocnej trucizny. Śmierć — jak stwierdził lekarz pogotowia — nastąpiła natychmiast. Zwłoki odstawiono do kostnicy przy ul. Szubińskiej. Ciężkie położenie materialne było przyczyną śmierci młodej prostytutki.

— **Wieczór utworów Chopina.** Pan Grabowski, właściciel kawiarni „Europa”, posiadając zespół o wysokim poziomie muzycznym, zgłosił chęć urządzenia „podwieczorku” muzycznego z utworów Chopina w środę dnia 28 bm. o godz. 5 po poł. Uproszczone pane sprzedawać będą pocztówki i znaczki — Dni Chopinowskich. Bydgoski Komitet Dni Chopinowskich gorąco pochwała i popiera obywatelski czyn pana Grabowskiego. Wstęp bezpłatny.

Jan Beliński i towarzysze na ławie oskarżonych.

Początek sensacyjnego procesu.

Bydgoszcz, 26. 9. godz. 10-ta przed południem. O godz. 9-tej rozpoczęła się w sądzie okręgowym w Bydgoszczy oczekiwana z wielkim zainteresowaniem rozprawa karna przeciwko Franciszkowi Gromczyńskiemu i towarzyszom oskarżonym o kradzież z włamaniem, oraz przeciwko Janowi Belińskiemu i Henrykowi Przygodzińskiemu — o paserstwo i poplecztwo.

Zainteresowanie rozprawą ogromne. W sali i na korytarzach pełno ciekawych.

Na ławie oskarżonych siedzą:

1) **Florjan Gromczyński**, bezrobotny szofer, lat 27, rodem z Lubrańca na Kujawach,

2) **kupiec Jan Beliński**, rodem z Wierchucina pod Koronowem,

3) **Henryk Przygodziński**, przemysłowiec, pochodzący z Żyrardowa,

4) **Wasył Szewczenko**, prawosławny, uchodzący z Rosji,

5) **Dymitr Zarzycki**, drukarz z zawodu, wyznania grecko-katolickiego, z Małopolski Wschodniej i

6) **Bolesław Lenk**, pomocnik kupiecki. Główny oskarżony **Florjan Waldyn**, slusarz, uszedł ziemskiej karze przez to, iż **popenił samobójstwo**.

Oskarżonego Belińskiego broni adwokat **dr. Kuziel**, oskarżonego Przygodzińskiego — **dr. Domke**.

Sędzią jest sędzia okręgowy p. **Władysław Świątecki**, oskarża wiceprokura-

tor **Czak**, jako protokulant funguje aplikant sądowy p. **Białynia-Rzepecki**.

Przy rozpoczęciu stwierdza sąd, iż oskarżony **Augustyn Behau** nie zjawił się, dlatego zarządono natychmiast jego **przymusowe doprowadzenie**.

Świadców oskarżenia w liczbie pięciu zaprzysiężono. Najpierw odczytują akt oskarżenia i przestuchują oskarżonych. Gromczyński zaprzecza swoim zeznaniom, złożonym do akt policyjnych i u sędziego śledczego, przyznając się jedynie do uczestnictwa biernego w kradzieży u firmy „Rika”, skąd wyniesione przez **Waldyna** maszyny do pisania, zabrał do samochodu nr. 21 i zawiózł do **Belińskiego**, który miał zamiar je kupić.

Beliński i Przygodziński przez swoich obrońców oświadczają, iż otrzymali akt oskarżenia nie kwalifikujący wyraźnie ich czynu, rzekomego udzielania poparcia włamywaczom i ukrywania rzeczy pochodzących z kradzieży, celem ich sprzedaży.

Prokurator p. **Czak** wstaje i oświadcza, iż akt oskarżenia uzupełnia i oskarża zarówno **Belińskiego**, jak **Przy-**

godzińskiego z art. 160 nowego kodeksu karnego.

Obrońca **Przygodzińskiego** mec. **Domke** natychmiast replikuje i prosi o zastosowanie §§ 257, 258 i 259 starej ustawy, która za poplecztwo wyznacza karę łagodniejszą (od 3 miesięcy więzienia), kiedy natomiast nowy kodeks przewiduje karę więzienia do lat 5-ciu i grzywnę.

Drugi obrońca, **dr. Kuziel**, wytyka aktowi oskarżenia brak istotnych przesłanek, gdyż sam fakt, że złodzieje przynieśli skradzione przedmioty i ukryli je w gołębniku bez wiedzy właściciela owej posesji, nie jest dostatecznym powodem do oskarżenia o paserstwo.

Sąd udał się na naradę w tej sprawie i w chwili, kiedy to sprawozdanie oddajemy do druku (godz. 10.15) swej decyzji jeszcze nie ogłosił. (n).

Odroczenie!

Godz. 10 min. 40. Sąd po naradzie odroczył rozprawę do 10 października — celem uzupełnienia aktu oskarżenia **Belińskiego** i **Przygodzińskiego**.

Sędzia w zмовie z towarzystwem asekuracyjnym.

Przed re habilitacją Ciunkiewiczowej.

Warszawa, 26. 9. (tel. wł. r.) Donosiliśmy już o nagłym podaniu się do dymisji sędziego dr. **Wątor** z Krakowa, który prowadził śledztwo w głośnej sprawie p. **Ciunkiewiczowej**, okradzionej w hotelu krakowskim. Obecnie wychodzą na jaw niebывале sensacyjne szczegóły tego „dobrowolnego” podania się do dymisji.

Okazało się bowiem, iż sędzia **W.** był w zмовie z zagranicznym towarzystwem ubezpieczeniowym, w którym **Ciunkiewiczowa** była ubezpieczona od kradzieży na wysoką sumę.

Co więcej — sędzia **Wątor** otrzymał od nich łapówkę w sumie 20.000 franków za to, iż skierował sprawę w kierunku upozorowanej kradzieży przez **Ciunkiewiczową**, która znalazła się pod zarzutem oszustwo i na tej podstawie towarzystwo mogło nie wypłacić jej grubego odszkodowania ubezpieczeniowego.

Władze sądowe posiadają odbitek fotograficzną umowy, która została zawarta między owym towarzystwem i dr. **Wątor**em, oraz czeku bankowego na

powyższą sumę 20.000 franków dla niego. Agent towarzystwa p. **Datru** czynił z Polski, sędzia **Wątor** zaś stanął przed sądem. Grozi mu kara do 5 lat więzienia. Dotychczas nie zostało ujawnione, w jaki sposób i kto naprowadził władze sądowe na ślad tej sensacyjnej afery.

Teraz staje się zrozumiałą rzeczą, dlaczego to sędzia **Wątor** udzielał prasie wywiadów i robił to tak chętnie. W wywiadach tych udawał on winę **Ciunkiewiczowej** i urabiał dla niej nieprzychylną opinię. Wbrew procedurze badał on świadków i samą **Ciunkiewiczową** w obecności agenta **Datru** i jego tłumacza. Doszło do tego, że agent zażądał wydania polisy asekuracyjnej od **Ciunkiewiczowej**, a sędzia **Wątor** wyraźnie wskazywał, iż zostanie wypuszczona z więzienia, jeśli zrzeknie się asekuracji.

Sędzia **Wątor** podszedł organa policyjne w Krakowie, aby nie prowadziły śledztwa w kierunku wykrycia złodzieja, stawiając **Ciunkiewiczową** pod zarzutem upozorowanej kradzieży futer i drogocennej biżuterii. A gdy policja warszawska chciała podjąć na własną rękę śledztwo, sędzia **W.** zjawił się w Głównej Komendzie i wymógł tam zakaz dalszego prowadzenia śledztwa.

Jak słychać obrona **Ciunkiewiczowej** dysponuje obfitym materiałem, rzucającym ciemne światło na kulisy tej sprawy.

Z biura Izby Przemysł.-Handlowej w Bydgoszczy.

Lotewskie podwyżki celne.
W Biurze Izby Przemysłowo-Handlowej w Bydgoszczy firmy zainteresowane mogą otrzymać informacje, dotyczące podwyżek celnych i kontyngentów na Lotwie.

Możliwości wywozowe.

W Biurze Izby Przemysłowo-Handlowej w Bydgoszczy można zapoznać się z możliwościami wywozu makuchów lnianych do Niemiec, skór i skórek do Francji, maki żytniej do Anglii i królików do Niemiec.

Ruch telefoniczny między Polską a Afryką Południową.

Biuro Izby Przemysłowo-Handlowej w Bydgoszczy podaje do wiadomości sferom gospodarczym swego okręgu, iż z dniem 1 września br. rozszerzono ruch telefoniczny między Polską a Afryką Południową via Berlin—Londyn—radio Cape Town.

Do ruchu tego dopuszczono w Polsce: Warszawę, Bielsko, Bydgoszcz, Gdynię, Katowice, Kraków, Lublin, Lwów, Łódź, Poznań i Wilno, a w Południowej Afryce: Cape Town, Johannesburg, Pretorię oraz sieci telefoniczne na liniach Cape Town — De Aar oraz De Aar — Port Elizabeth.

Oplata za trzyminutową rozmowę zwykłą między Polską a Południową Afryką wynosi 187 fr. 50 c. i za każdą dalszą minutę lub część tejże 62 fr. 50 c. Oplata za zawiadomienia (report charge) wynosi 27 fr. 50 c.

Ruch telefoniczny z Afryką Południową odbywa się codziennie (z wyjątkiem niedziel) od godz. 8,30 do 13,30 według czasu środkowo-europejskiego.

Samobójstwo aresztanta w gmachu komendy policji.

Z Poznania donoszą o mrozącym krew w żyłach wypadku, jaki się wydarzył w sobotę w południe.

Otóż przed trzema dniami aresztowała policja oddawna poszukiwanego włamywacza i złodzieja, niej. Wyrwika. Przestępca osadzony został w areszcie śledczym, mieszczącym się w podwórzu głównej komendy P. P. Dziś w południe Wyrwik badany był przez wywiadowców śledczych. Przesłuchiwanie odbywało się w pokoiku, na trzecim piętrze, gdzie, jak wiadomo, urzęduje wydział śledczy na miasto Poznań.

W pewnej chwili stała się rzecz straszna. Wyrwik wykorzystał chwilową nieuwagę funkcjonariuszów policyjnych, podbiegł do okna i, zanim ktokolwiek zdążył się zorientować, wyskoczył.

Ciało samobójcy przebiło dach szklany t. zw. umywalni dla posterunkowych i rozbiło się o kamienną posadzkę. Kiedy w kilka minut później zjawili się na miejscu tragicznego wypadku urzędnicy policyjni, Wyrwik już nie żył.

Z galerji naszych milusińskich.

(Konkurs „Dziennika Bydgoskiego” na najpiękniejsze dziecko.)
Nr. 7.

Oto Henio i Jerzyk Czajkowsky. Bydgoszczanie. Pierwszy 8 lat, drugi 5 lat.

WYWINAŁ SIĘ.

Na ożywionym zbiegu dwóch ulic zdarzyły się lekkie dwa samochody.

— Dlaczego pan nie uważa? — krzyczy dama przy kierownicy jednego auta — podniosłam przecież rękę...

— Ależ pani ma rączkę tak drobną, że jej nie zauważyłem.

Zadowolona córa Ewy obdarzyła kontrahenta miłym uśmiechem i puściła w ruch maszynę.

PRZYNAJMNIEJ SZCZERA.

— Napisałem do mojej żony, bawiącej w Krynicy, że zastrzelę każdego mężczyznę, który z nią będzie flirtował.

— I co ci odpisała?

— Ze mam przywieźć z sobą karabin maszynowy.

W oczach narzeczonego znalazła śmierć pod kołami samochodu.

(Telefonem od tczewskiego korespond.)

Tczew, 25. 9. Przy ul. Dworcowej w Tczewie mieści się kino „Mars”, które szumnie reklamuje sensacyjny film „Zbrodnia”. Reklama tegoż filmu stała się pośrednią przyczyną śmierci młodej dziewczyny.

W dniu wczorajszym, t. j. w niedzielę przybyła do swego narzeczonego do Tczewa 21-letnia córka gospodarza Anastazja Chmielewska, zamieszkała w Godziszewie.

Popołudniu Chmielewska w towarzystwie swego narzeczonego M. wyszła z jego mieszkania przy ul. Wąskiej, idąc w kierunku dworca. Była godzina 4-ta, gdy narzeczeni znaleźli się przy ul. Dworcowej naprzeciw kina „Mars”, którego reklama zwabiła przechodniów do obejrzenia wystawionych w gablotkach obrazów. Chmielewska jak inni, uległa tej pokusie i usiłowała przebyć jezdnię.

W pewnej chwili od strony Rynku w szybkim tempie jechał samochód prywatny PM. 13164, pod którego koła dostała się Chmielewska. Ofiarę wypadku samochodowego wydobyto z pod kół samochodu nieprzytomną. Po upływie 4 minut od chwili wypadku s. p. Chmielewska wydała ostatnie tchnienie w szpitalu. Kapelan szpitalny namaszczył tragicznie zmarłą olejami św. Dyżurny lekarz szpitalny stwierdził śmierć przez uduszenie, spowodowane silnym krwotokiem.

Kierowca samochodu Otton Weig, zamieszkały w Pelplinie przy ul. Sam-

bora 4 został natychmiast po wypadku aresztowany i osadzony w areszcie. O wypadku został powiadomiony prokurator.

Godny ubolewania wypadek, który spowodował śmierć młodej dziewczyny, wywarł w mieście naszym silne przygnębienie, ponieważ tragicznie zmarła miała się połączyć z narzeczoną wzięciem małżeńskim w najbliższych dniach.

Świadkowie tego wstrząsającego wypadku usiłowali zlynczować sprawcę śmierci s. p. Chmielewskiej, szofera Weiga. Winę prawdopodobnie ponosi kierowca samochodu, który podobno nie dawał sygnałów ostrzegawczych.

Cedula urzędowa giełdy pieniężnej w Poznaniu.

POZNAŃ, dnia 24 września 1932 roku.
5⁰/₀ Pożyczka konwers. 39⁰/₀ P.
8⁰/₀ dolarowe listy Pozn. Ziemstwa Kred. 59¹/₂⁰/₀ O.
8⁰/₀ listy dolarowe w złocie amort. P. Z. K. 51³/₄⁰/₀ +
4⁰/₀ listy zast. konw. Pozn. Ziem. Kredyt 29¹/₂⁰/₀ O.
6⁰/₀ listy żytnie Pozn. Ziem. Kredytowego 13.— P.

Tenencja utrzymana.

Bank Polski płacił w dniu 26. 9. 32 za:

dolary amerykańskie	8,87—8,89
funtów szterlingów	30,73
franki szwajcarskie	171,47
franki francuskie	34,83
marki niemieckie	210.—
guldeny gdańskie	172,87
liry włoskie	45,47
florenty holenderskie	357,10

Giełda warszawska

z dnia 24 września 1932.

Papiery wartościowe i obligacje

3-proc. poz. bud.	58,00	00,00
4 ⁰ / ₀ poz. inw. szt. ser.	99,00	00,00
4 ⁰ / ₀ poz. dol.	48,75	00,00
7-proc. poz. stabil.	52,75	53,25

Akcje w złotych:

Bank Polski	90,00—90,50
Lilpop	14,00—00,00

Tendencja mocniejsza.

Notowania Giełdy Zbożowej i Towarowej w Poznaniu.

POZNAŃ, dnia 24. 9. 1932 roku.
Płacono za 100 kg. w zł.

Żyto	15,20—15,50
Pszenvica	23,50—24,50
Jęczmień 64—66 kg	15,50—16,00
Jęczmień 68 kg	16,00—17,00
Jęczmień browarowy	19,00—20,00
Owies	12,75—13,25
Mąka żytnia 65 ⁰ / ₀ wł. worki	23,75—24,75
Mąka pszenna 65 ⁰ / ₀ wł. worki	37,50—39,50
Otręby żytnie	8,75—9,00
Otręby pszenne	9,00—10,00
Otręby pszenne (grube)	10,00—11,00
Rzepak	34,00—35,00
Rzepak zimowy	34,00—36,00
Gorzycza	32,00—38,00
Groch Victoria	20,00—23,00
Groch Folgera	29,00—32,00
Koniczyna biała	14,00—175,00
Mak niebieski	68,00—76,00

Ogólne usposobienie spokojne.

B. Hozakowski, Toruń

Koniczyna czerwona	120—180
Koniczyna biała	120—210
Koniczyna szwedzka	150—160
Koniczyna żółta	100—110
Koniczyna żółta w łuskach	40—50
Inkarnatka	45—55
Przełot	140—150
Rajgras krajowy	35—45
Tymotka	22—24
Seradela	18—20
Wyka latowa	17—19
Wyczka zimowa	35—45
Peluszka	18—20
Groch Wiktorja	25—27
Groch polny	22—25
Groch zielony	28—30
Bobik	24—27
Gorzycza	35—40
Rzepak	32—35
Rzepak	33—40
Łubin niebieski siewny	11—13
Łubin żółty siewny	14—17
Siemie lniane	28—32
Konopie	40—45
Mak niebieski	70—75
Mak biały	75—80
Tatarka	24—26
Proso	20—23

Z naszej i cudzej grzędy.

Każdy dzień ma swoje troski. — Nasz proces z kominiarzem. — Dziaduś na Grabinie gra na okarynie i filozofuje... — W Polsce zupełnie jak w Turcji! — Bezrobotny napisał w więzieniu pamiętnik, a raczej pracę doktorską.

Bydgoszcz, 26 września.

(n) Wątpimy, czy jest jakaś inna profesja tak przeziębiona oryginalnością i obfitością w wiedzę, jak zawód dziennikarski. Dziennikarz musi być obserwatorem, musi być encyklopedją, psychologiem, badaczem ludzkiej natury, musi mieć szeroki pogląd na wszystko i często niestety, wbrew własnym głębszym przekonaniom musi być odważny, nie tchórz!

Stykając się bardzo blisko z istotami ludzkimi, zna ich wartość lepiej aniżeli... siebie samego.

Często cierpieć musi za winy nie popełnione. Napisze do gazety któryś korespondent z prowincji, że taki a taki obywatel „nie ma czystych rąk”, już proces gotowy, ściągają — redaktora. Nie zawsze jest tak łatwo wytłumaczyć się, jak to się pisarzowi tych spostrzeżeń przed tygodniem szczęśliwie udało, gdy obrażony jest kominiarzem i dlatego trudno od niego żądać aby miał czyste ręce...

Każdy dzień ma swoje troski, mówi Pismo święte.

Prosto z ławy sądowej, korzystając z przedcudnej pogody (ostatki lata), poszedł redaktor na przechadzkę do pobliskiej Grabiny, romantycznego zakątka Prawdziwa tam spała go niespodzianka. Na pagórku, w lesie, odpoczywał starzec z zapuszczonymi za szyję długimi srebrnymi włosami. Oporządzał swe łachmany. Z jego mądrych ócz i wzniosłego czoła łatwo mógłteż poznać, że to nie żaden ciarach. Istotnie. Obok niego na murawie, leżał plik dzienników i kilka książek, których już same tytuły szacu-

nek wzbudzały — „Szkice i myśli filozoficzne” Cezarego Jellentya, „Bóg Jezus” — Andrzeja Niemojewskiego i „Turcja powojenna” — Tadeusza Kowalskiego, profesora uniwersytetu krakowskiego.

Dziadzia nas zainteresował, więc pytamy:

— Komuście, dziadziu, te książki wędzili?

— Proszę nie obrażać! — odrzekł z dumą. Wszystko co zarabiam (gra na okarynie, glinianym instrumentem muzycznym w rodzaju fletu, które kształtem przypomina ptaka) obracam na kupno dzieł naukowych. W składach starzyny nieraz bardzo cenną rzecz znaleźć można, za dwa złote...

Zaofiarowanej jałmużny nie przyjął.

— Nie jestem żebrakiem! Mogę panom zagrać...

Zdumieliśmy. Ależ to mistrz i filozof zarazem! Po tem długo gawędziliśmy. Dziadzia nazwiska swego nie chciał wyjawić, powiedział tylko że pochodzi ze Strzelna, kształcił się u misjonarzy w Krakowie, obszedł całą Europę, w Genui i Kadyksie pracował jako robotnik w porcie, zna języki: włoski i hiszpański, w Polsce zwiędził każdy zakątek. Wychodzi „na majówkę”, jak powiada, gra na okarynie i pożera... książki. To jego pasja.

— Co też dziadek, tak bardzo czytany i życiem doświadczony, sądzi o polityce?

— W Polsce zupełnie jak w Turcji, u bisurmanów... Rządzi jedna partja, zowie się „furka”. Posłowie tej partji, tak samo jak w Be-Be, dzielą się na trzy grupy:

1. chass-ül-chass „najwierniejsi z wiernych”, gotowi w każdej chwili, z zamkniętymi oczami, uznać za czarne to, co nazwie czarnem ich

przywódca i naodwrot za białe, jeśli ten raczy swe zdanie zmienić na przeciwne;

2. chass ałaj „gwardja przybozna”, złożona z ludzi nie pozbawionych własnego zdania, ale nie robiących z niego użytku, podtrzymujących zawsze autorytet rządu, i wreszcie trzeci rodzaj to

3. hykmykdzy „pokrzykiwacze”, których nie wszystko zachwyca i którzy radziły niekiedy iść za swoim zdaniem, gdyby nie silny nacisk, wywierany na nich z góry.

— A co, dziadku kochany, powiecie o opozycji?

— Jest potrzebna! — odrzekł nasz wędrowny Sokrates, bez namysłu. — Pitt, jeden z najznakomitszych mężów stanu angielskich, powiedział, że gdyby nie miał opozycji darmo, musiałby ją kupić.

Pozegnaliśmy się z filozofem, serdecznie ściskając jego twardą dłoń i pomyśleliśmy: Ileż to talentów w Polsce się marnuje! Genjusze chodzą bez butów...

Niedawno w więzieniu bydgoskim napisał posadzony o zamiary rewolucyjne skazaniec swój „Pamiętnik bezrobotnego”. Przed wysłaniem rękopisu na konkurs instytutu socjologicznego w Poznaniu, czytał nam wyjątki. Jakaż to bolesna prawda: Pozbawiona pracy młodzież wałęsa się, uczy się kraść. Czekaający w kolejce przed urzędem na zasiłki prowadzą dysputy. Jeden się uczy od drugiego, dobrych i złych rzeczy. Z braku innego zajęcia chętnie chodzą na wiece, słuchają krytycznie, milczą, nie dowierzają, lecz nie trwa długo już sami przemawiają, najpierw nieśmiało, potem coraz odważniej i wyrabiają się na trybunów. Zapal ponosi mówców zadaleko. Rekolekcje odprawiają w więzieniu. Słabsi stacają się w przepaść, silniejsze jednostki wychodzą zwycięsko z kaźni. Przerzucają się do handlu okrężnego albo obierają zawód podwózkowych śpiewaków.

Ciekawe jest zakończenie tego pamiętnika:

— Pięciu domokrądców, sprzedających towar skradziony, uśmierca jednego sklepikarza, nie wytrzymującego konkurencji z „lotnym” handlem. Pięć zlikwidowanych sklepów — to 10 nowych bezrobotnych i redukcja jednego urzędnika. I tak dalej, w nieskończoność. Zaczarowane koło...

DZIAŁ SPORTOWY

Wyniki ligowe.

Warszawa. Garbarnia-Warszawianka 1:0 (1:0).

Kraków. Warta-Wisła 3:0 (2:0).

Wisła grała bardzo słabo zwłaszcza przed przerwą. Warta górowała znacznie w pierwszej połowie, podczas gdy po przerwie nie wysilała się zbyt. Pierwszą bramkę zdobywa Hryszkiewicz, drugą Radojewski, trzecią Przykucki w 79 min.

Łódź. Ł. K. S. — Pogoń 3:0 (0:0).

Siedlce. 22 pp. — Legja 1:1 (1:1).

Walki o wejście do Ligi.

L. T. S. G. — Polonia (Bydgoszcz) 2:2 (2:0).

Bydgoszcz. Rozegrany w Bydgoszczy mecz o wejście do Ligi pomiędzy LTSG a miejscową Polonią zakończył się sukcesem Polonii, której się udało wywalczyć wynik nierozstrzygnięty 2:2. Przed przerwą łodzianie mieli znaczną przewagę i prowadzili 2:0. W drugiej połowie bydgoszczanie wyrównali.

Brześć n. Bugiem. 4 d. sam. — 76 pp. 4:2. W meczu o wejście do Ligi 3 dyon samochodów pancernych pokonał 76 p. p. 4:2. Mecz nie został dokończony, gdyż 20 minut przed końcem drużyna gródzieńska opuściła boisko, a to z tego powodu, że 4 dyon samochodów pancernych zmienił po przerwie dwóch graczy.

I. F. C. (Katowice) — Warta (Zawiercie) 5:2 (2:0).

Lublin. Unja (Lublin) — Polonia (Przemysł) 1:1 (0:1).

Hocheisel zwycięża.

Bydgoszcz. Bieg na przelaj na dystansie 3000 mtr. wygrał Hocheisel w czasie 10:13,2.

Włoskie mistrzostwa lekkoatletyczne.

Rzym. Mistrzostwa lekkoatletyczne Włoch dały tytuły mistrzowskie następującym zawodnikom: trójskok — Folio 14,925 mtr. Bieg 1500 m. Cerati 4:05,2 sek. 100 m. — Toetti 10,8 sek. 400 m. płotki — Valle 15,4 sek. 4x100 m. Morelli 32:51,2 sek. 4x400 m. — Florenca 3:28,8 sek. Miot-Vandelli 49,28 mtr.

Tennisowy mistrz Ameryki i świata pobity.

Los Angeles. Młody tenisista amerykański Vines, mistrz Stanów Zjednoczonych, który niedawno triumfował nad świetnym Cochet'em w walce o puchar Davisa, doznał w ostatnich dniach w Los Angeles niespodziewanej porażki.

Został pokonany przez Japończyka Jiroh Satoh w dwóch setach 4:6, 4:6, w półfinale turnieju o mistrzostwo Pacyfiku.

Wyścig o „złoty helm“.

Praga. W Pardubicach odbyły się w niedzielę największe w Europie międzynarodowe zawody motocyklowe o t. zw. złoty helm. Wyścig zgrupował najwybitniejszych jeźdźców Europy, a m. in. dwóch Polaków. Pierwsze miejsce zajął austriacki motocyklista Major na motocyklu B. K. W. w czasie 14:14,2, drugie miejsce zajął Winkler (Niemiec) na Rudge 14:45,8.

TABELKA LIGOWA.

	gier	pkt.	st. br.
1. Cracovia	18	26	50:23
2. Pogoń	17	22	27:16
3. Legja	17	21	32:17
4. Warta	18	21	46:33
5. Ł. K. S.	18	20	36:24
6. Ruch	17	16	28:25
7. Wisła	16	16	28:29
8. Garbarnia	17	15	28:40
9. Warszawianka	16	15	19:36
10. 22 p. p.	16	12	25:39
11. Czarni	18	11	15:37
12. Polonia	16	9	17:40

Wyścig kolarski dookoła woj. poznańskiego o puchar „Nowego Kurjera“.

Poznań, 26. 9. (tel. wł.) We wczorajszą niedzielę odbyła się w Poznaniu i na prowincji największa od wielu lat impreza kolarska, a mianowicie wyścig dookoła województwa poznańskiego, zorganizowanego przez wydawnictwo „Nowego Kurjera“. Startowało przeszło 30 zawodników ze wszystkich dzielnic Polski. Zainteresowanie wyścigiem było zarówno w mieście jak i na prowincji olbrzymie.

O godzinie 16,49 wpadł na boisko Sokoła w Poznaniu, gdzie się znajdowała meta, zwycięzca. Okazał się nim Poznaniaczek Skowroński (H. T. G.), który zdobył puchar „Nowego Kurjera“. Odniósł on zwycięstwo w czasie 9:39,30. Drugi przybył do mety Łodzianin Jan-

kowiak (Łódzki Klub Sportowy), trzecie miejsce zajął Kluj, czwarte Szymański, piąte Bydgoszczanin Heinrich. Ogółem ukończyło wyścig 16-tu zawodników.

Po dokonaniu wspólnego zdjęcia prof. red. Kaźmierczak w obecności dyrektora wydawnictwa Lipelta i członków redakcji „Nowego Kurjera“, organizatorów i tłumów publiczności przemówił do zawodników, wręczając triumfatorom piękne nagrody.

Zaznaczyć wypada, że sport kolarski nie cieszył się w Poznaniu przez dłuższy czas szerszym zainteresowaniem, dawną świetną tradycję zaś stara się obecnie odnowić „Nowy Kurjer“.

Mecz lekkoatletyczny Polska-Czechosłowacja wygrany różnicą 2/3 punktu.

Odnieśliśmy zwycięstwo. Puchar min. Benesa na rok zostaje naszą własnością. Zgodnie z naszymi przewidywaniami i tradycją spotkań, różnica wyraziła się niecałym nawet punktem. W części zawodziliśmy to dyskwalifikacji sztafety 4x100 m. sprinterom. Zawiedli oni na całej linii. Niebardzo również spisali się rekordzista polski w skoku o tyczce Kluk. Z 3,74 m. zjechał na 3,45 jak na mistrza jest to kompromitacja. Adamczak czy Majtkowski byłiby coś więcej mieli do powiedzenia.

Popisał się natomiast Heljasz, ustanawiając nowy rekord polski w rzucie dyskiem, nie zawodząc również w kuli. Zadanie swoje spełnili również w zupełności Kuźmicki, Turczyk w oszczepie, bijąc Mikruta, oraz Kostrzewski. Nie wspominać oczywiście już o Kusocińskim, gdyż był on w Pradze klasą dla siebie.

Pierwszy dzień zakończył się dla nas niepomyślnie. Prowadził po sobotnich rozgrywkach Czechosłowacja, która zdobyła 37 i 2/3 punktów, podczas gdy Polska uzyskała jedynie 35 i 1/3 pkt. Bardzo dobrze spisali się Kuźmicki w

biegu na 800 mtr. oraz Hartlik w biegu na 5.000 mtr. Naturalnie, że nie zawiodł i Kusociński.

W kuli bezkonkurencyjnym okazał się Douda (Czechosłowacja), który ustalił nowy rekord światowy wynikiem 16,20 metrów.

Zawody wywołały olbrzymie zainteresowanie. Publiczność zebrała się rekordowa ilość, przeszło 6.000.

Techniczne wyniki zawodów notujemy poniżej:

110 m. przez płotki: 1) Nowosielski (Polska) w czasie 15,7, 2) Jandera (Cz.), 3) Trojanowski I (P).

100 m.: 1) Hejduk (Cz) w czasie 11,2, 2) Engl (Cz), 3) Trojanowski II (P).

Rzut kulą: 1) Douda (Cz) 16,20 m. (nowy oficjalny rekord światowy), 2) Heljasz (P) 15,55, 3) dr. Chmelik (Cz) 14,78. Drugi polski zawodnik Kluk wycofał się.

5.000 m.: 1) Kusociński (P) w czasie 15:12, 2) Hartlik (P) 15:33, 3) Kościak (Cz).

400 m.: 1) Fiszler (Cz) 49,9, 2) Biniakowski (P) 51,6, 3) E. Novotny (Cz).

Skok wżwyz: 1) Pławczyk (P) 185, 2) 3) i 4) miejsca zostały podzielone pomiędzy Kratkym (Cz), Niemcem (P) i Zamiszem (Cz).

800 m.: 1) Kuźmicki (P) 1:59,8, 2) Maszewski (P) 1:59,9, 3) Drozda (Cz).

Sztafeta 4x100 m.: 1) Czechosłowacja w składzie: Hejduk, Engl, Fiszler i Knienicky. Sztafeta polska w składzie: Nowak, Trojanowski II, Biniakowski i Czyż została zdyskwalifikowana. Użyła ona czas 43,8 sek.

W drugim dniu Polacy uzyskali szereg sukcesów, które pozwoliły wyró-

wnać straty, poniesione pierwszego dnia oraz wygrać mecz różnicą 2/3 punktu.

Pogoda dopisała również i w niedzielę. Liczba widzów wyniosła przeszło 11.000. Jest to w Pradze nienotowany oddawna rekord.

Techniczne wyniki zawodów przedstawiają się następująco:

Skok o tyczce: 1) Schneider (Polska) 370, 2) Votava (Czechosłowacja) 360, 3) Klasek (Czechosłowacja) 360. Kluk odpadł.

Bieg na 1500 m.: 1) Kuźmicki (Polska) w czasie 4:07,8 2) Szimek (Czechosłowacja) — 4:08,8, 3) dr. Drozda (Czechosłowacja).

Rzut dyskiem: 1) Heljasz (Polska) 45,49 m. (nowy rekord polski), 2) Douda (Czechosłowacja) 44,54, 3) Wieczorek (Polska) 40,94.

2000 m.: 1) Hejduk (Czechosłowacja) 22,8, 2) Fiser (Czechosłowacja) 23,1, 3) Trojanowski II (Polska).

400 m. przez płotki: 1) Kostrzewski (Polska) w czasie 58,1, 2) Maszewski (Polska) 55,4, 3) Kratky (Czechosłowacja).

Rzut oszczepem: 1) Turczyk (Polska) 64,44, 2) Klasek (Czechosłowacja) 61 m. 3) Władysław Mikrut (Polska) 59,82.

Skok wdal: 1) Hofman (Czechosłowacja) 7,17 (rekord czeski), 2) Nowak (Polska) 7,06, 3) Wieczorek (Polska) 6,86.

Sztafeta 4x400 m.: 1) Czechosłowacja w składzie Fiser, E. Novotny, dr. Drozda i dr. Chmelik w czasie 3:23,6 (nowy rekord czeski), 2) Polska w składzie Maszewski, Miller, Kostrzewski, Biniakowski w czasie 3:32.

W ogólnej punktacji pierwsze miejsce zajęła Polska, zdobywając 76 2/3 p. i puchar, ufundowany przez ministra Benesa.

Druga Czechosłowacja — 75 2/3 p.

Po zawodach prof. Szymon wygłosił krótkie przemówienie i wręczył puchar drużynie polskiej. Poza to przez mikrofon polskiego radja przemawiali znany artysta filmowy Vlasta Burian, który wyraził radość z okazji spotkania z Heljaszem. Douda ma nadzieję, że spotka się na zawodach rewanżowych w Warszawie, które się odbędą w przyszłym roku.

Z Pragi drużyna polska udaje się do Wiednia, gdzie dnia 28 bm. walczyć będzie z reprezentacją Austrii. Na meczu tym Kusociński zaatakuje rekord światowy Nurmiego na 2 mile angielskie.

Jędrzejowska i Dubieńska w finale mistrzostw Polski.

Katowice. W Katowicach odbył się w niedzielę półfinałowy mecz o mistrzostwo polski w grze pojedynczej pań pomiędzy Jędrzejowską a Stefanówną. Zwyciężyła łatwo Jędrzejowska 6:1, 6:0.

Finał pomiędzy Dubieńską a Jędrzejowską rozegrany zostanie w Krakowie.

Życia kolarzów.

Cech Krawiectwa Damskiego. Zebranie 26 września o godz. 19,30 u Luckwolda.

S. M. P. „Gwiazda“. Dziś zbiórka zastępu III „Zgoda“ o godz. 19 w ognisku.

Tow. śpiewu „HALKA“. Lekcja śpiewu dziś o godz. 20 w lokalu p. Ciszewskiego, Stary Rynek 21, dla seniorów dnia 3 października o godz. 21-ej.

S. M. P. „Przedświt“. Oba oddziały, dziś w poniedziałek lekcia śpiewu o godz. 19 w Domu Kat.

Cech krawiecki. Zebranie nadzwyczajne walne we wtorek, 27. bm. o g. 20 w lokalu p. Kocerkki ul. Dworcowa 71.

SMP. Naprzód. We wtorek, 27. bm. o godz. 19,30 plenarne zebranie w szkole im. Sienkiewicza. Uprasza się o przybycie członków Koła Przyjaciół.

Okręg SMP. męski. Zebranie zarządów bydgoskich SMP. we wtorek, 27. bm. o godz. 19,30 w salce Domu Katolickiego przy Farze.

Szopen. Lekcja śpiewu w środę i piątek o godzinie 19,30 u p. Kleinerta ul. Wrocławska.

PROGRAM W KINACH.

CORSO. Dziś w dalszym ciągu doskonała sensacja p. t. „Z wiatrami w zawody“ z Hood Gibsonem, oraz „Flirt z nieboszczykiem“.

KRYSTAL. Obecnie w Bydgoszczy na ustach wszystkich miłośników kina jest Vlasta Burian, najweselszy Słowianin w doskonałej komedji dźwiękowej w roli naczelnego rewidenta, ratującego firmę od bankructwa p. t. „Pod kuratela“. Publiczność patrzac na kłopoty i przygody rewidenta pokłada się ze śmiechu. Radzimy się przekonać, kto stracił nadzieję rozweselenia się w życiu. Nie dozna zawodu. Nadprogram tygodnik nowy, w którym widzimy wzlot Piccarda, najprawdziwszą katastrofę kolejową i inne ciekawe wydarzenia.

MARYSIENKA wczoraj zmieniła program, rzucając na swój ekran dwa pyszne dźwiękowie. Jeden o pięknych melodjach i oryginalnej akcji p. t. „Miłostki księcia pana“ z znakomitym tenorem Jose Mojica, który czaruje swym śpiewem i grą. Nieznany ten dźwiękowiec w Bydgoszczy jest niezmiernie ciekawym co do treści, wystawy i wykonania. W drugim filmie spotykamy się znnowu z rzadko widzianym na ekranach zespołem artystów egzotycznych na czele jak May Wong i Sessuet Hayakawa oraz nieporównanym w roli mandaryna Warner Oland w dramacie dźwiękowym p. t. „Kłątwa Mandarynów“.

NOWOŚCI. Dziś szlagier repertuaru o zupełnie odmiennej, niezwykle ciekawej treści p. t.

„Sprzedana“ (Królowa podziemi). Jest to wielce emocjonujący dramat w pierwszorzędnej obsadzie z Joan Grawford w roli tytułowej. Nadprogram również dramat z życia cyrkowców pt. „Zapomnisz o mnie!..“ o wyjątkowej sile ekspresji wywiera bardzo dobre wrażenie. Program obecny zasługuje na szczególne uznanie.

REWJA. Dziś po raz ostatni sensacyjny program w dwóch serjach po 14 akt. „Syrena Sekwany“ i „W szponach szarlatanów“.

PROGRAM RADJOFONICZNY.

WTOREK, 27 WRZEŚNIA.

WARSZAWA-RASZYN. 12,45, 13,35, 15,10: Płyty gramofonowe. 15,30: Chwilka lotnicza. 15,40: Płyty. 16,35: Komun. Centr. Biura Hydr. dla żeglugi i rybaków. 16,40: Odczyt sportowy. 17,00: Popołudniowy koncert symfoniczny w wyk. ork. Filh. Warsz. 18,00: Odczyt. 18,20: Muzyka taneczna. 19,35: Prasowy dziennik radiowy. 19,45: Bieżące wiadomości rolnicze. 20,00: Koncert popularny. 22,00: Muzyka taneczna. 22,40: Wiadomości sportowe. 22,50: Muzyka taneczna.

ZAGRANICA. Londyn Regional. 20,00: Wieczór Schumanna. Medjolan. 20,30: „Ideale“ operetka Tostiego. Paryż. 20,45: Koncert symfoniczny. Kopenhaga. 21,30: Recital fortepianowy prof. Aleksandra Borowskiego.

Cierpiący na rupturę

Oryginalny pasek rupturowy (Sprungband) D. R. P. 542187

bez sprężyny, gumy i rzemienia naramiennego podtrzymują pewnie największą rupturę z dołu do góry i jest pewnym wybawieniem od ciągłych cierpień. Nosić można dnem i nocą. Polecenia przez uleczonych. M. Albat, Breslau, Bohrauerstr. 46. Prospekt i wskazówki przymiaru, podwójne porto odwrotne. Patentowe paski (Sprungbände) od 15 marek począwszy. Podziękowania wyłożone do przeiznienia. Pan G. H. 68 lat, pisze: w 6-ciu tygodniach wyleczony. Pan A. S. w L.: Najlepszy pasek w świecie, w krótkim czasie uleczony. Tak opiewają nadchodzące listy. Paski brzuszne aż do najlepszego wykonania po najniższych cenach.

Bydgoszcz, Hotel Lengning, Długa 37. w piątek 30 września od godziny 9—17, i w sobotę, 1 października od godziny 9—13-tej.

Nakło, Hotel Polonia w niedzielę 2 i poniedziałek 3 października od g. 9—13. Chojnice, Hotel pod Aniołem, we wtorek, 4 października od godziny 9—13-tej.

Dnia 24 września br. rozstał się z tym światem s. p.

Michał Kokot

członek magistratu miasta Łobzenicy, niestrudzony działacz na niwie społecznej.

Niech spoczywa w spokoju.

18466)

Magistrat i Rada Miejska.

„ZAKŁAD LECZNICZY”

Ubezpieczalni Krajowej w Inowrocławiu

(solanki, kąpiele borowinowe, inhalacje, elektroterapia, wodolecznictwo) połączony z pensjonatem, otwarty jest bez przerwy przez cały rok.

Wygoda. Wszelkich zabiegów lekarskich i kąpielii udzieli się na miejscu w zakładzie (pensjonacie).

Opłaty bardzo przystępne (kl. I i II.) obejmują całkowite utrzymanie, stałą opiekę lekarza specjalisty, oraz wszelkie zabiegi i kąpiele. Własny park, czytelnia, biblioteka, radjokoncerty i t. p.

W sezonie zimowym od 1 października do 31 marca opłaty niższe.

Prospekty wysyła oraz wszelkich wyjaśnień udziela na żądanie bezpłatnie **Administr. Uzdrawiska Ubezpieczalni Krajowej w Inowrocławiu.**

Podziękowanie.
Wszystkim tym, którzy brali udział w pogrzebie mej drogiej żony i naszej ukochanej matki s. p. **Antoniny Dery** a przede wszystkim Wielebnemu księdzu Gierszewskiemu, Administracji Technicznej, orkiestrze Powst. i Wojaków, Bractwu Miatk i Opów Różańcowych, Tow. Robolników jak i Tow. Spiewu Harmonii za piękne pienie wykonane nad grobem, wszystkim Przyjaciołom i Znajomym którzy okazali nam tyle swego współczucia jak i za liczne nadesłane nam wieńce składamy serdeczne i z głębi serca

Bóg zapłać.
Mąż z rodziną.
12071)
Bydgoszcz, dnia 26 września 1932 r.

wykonuje szybko i tanio
Klepsydry Drukarnia Bydgoska S. A.
Bydgoszcz, ul. Poznańska 12/14.

Elektycja
w Gdańsku, Hundegasse 48-49 w poniedziałek, dnia 3 października 1932 r. przed poł. o godz. 10-iej
1. dwucylindrowa maszynę ofsetową Vomag Plauen i. V., format ca. 70x100 cm. do tego samonakładacz (ssący) Kleim & Ungerer Leipzig, kompl. elektr. wyposażenie; 2. trzycylindrowa maszynę ofsetową Faber & Schleicher Offenbach a/M. do tego samonakładacz (ssący) Kleim & Ungerer Leipzig, elektr. wyposażenie; 3. prasę (Überziehpresse) Vomag Plauen i. V format 70x100 cm., elektr. wyposażenie. (18465)

Przetarg przymusowy.
1. Dnia 28. 9. 32. o godz. 9 sprzedam w Prądach u p. Draegera najwięcej dających u za natchmiastową zapłatą: 2 powózki, 5 par szyn wazkotorowych, 10 dragów oisowych, śrutownik, podwozie i 2 drabiny.
2. O g. 11 w Kruszynie u p. Pohla, mociore (3 str.) cielaka i konia.
3. O godz. 12 w Bogacinie u p. Zarnika, konia, sieczkarkę parową, kempol, garnitur do młócenia zboża, stóg żyta, stóg jęczmienia, 20 świni, winde do drzewa i półszerek wyjazdowy.
4. O godz. 14 w Trzemiętowie u p. Szubczyńskiego, 2 świni.
5. O godz. 14 15 w Trzemiętowie u p. Pokory, krowę.
6. O godz. 14 30 w Trzemiętowie u p. Kisona, 5 świni, 3 cielaki, maszynę do sżycia „Singer” i kosaapę.
7. O godz. 15 w Nowej Rudzie u p. Tojczy, cielaka, 9 świni, 2 żrebaki, wóz roboczy i 2 krowy.
8. O godz. 15 30 w Mochlu u p. Zierkowskiej żyto z 10 mórg ze słomą.
9. O godz. 16 30 w Wtelnie u p. Bukoita, żyto z 9 mórg ze słomą, 3 świni, konia i 2 owce.
10. O godz. 17 15 w Oplawcu u p. Müllera, 2 krowy, kuźnię połową, delownik i parownik. (18478)
Wozniak, komornik sądowy

LEKCJE TAŃCÓW

Początek 3 października wieczorem o godz. 8-mej w sali p. Wicherta. (13087)

H. Plaesterer, nauczycielka tańców, Dworcowa 7.

Kwatermistrz Szkoły Podchorążych dla Podoficerów

zakupi **większą ilość owsa.**
Oferty lub zgłoszenia osobiste z próbkami przyjmuję się codziennie do 3. X. 32. w godzinach urzędowych. (18446) **Kwatermistrz.**

Woloniarzusa

z dobrej rodziny oraz z lepszym wykształceniem szkolnym zaraz poszukuję.

Zakłady Elektrotechniczne firmy J. ŚWIETLIK
Bydgoszcz, ul. Gdańska 27. (18471)

Ekspedjent pianina

branży kolonialnej potrzebny od 1. 10. 32, rekrutuje się tylko na dobrze wykształconą osobę, która okazać się może dobrymi świadectwami. Oferty nadesłać z podaniem pensji przy wolnym utrzymaniu i odpisy świadectw.
Emil Lniski
Kartuzy. (18456)

Używane pianina

poleca tanio z gwarancją
B. Sommerfeld
Bydgoszcz
ulica Śniadeckich 2
Grudziądz (18448)
ulica Groblowa 2.

Maszyny do kawy palenia

(Kugelröster) pojemności 450 kg.

Urządzenie do fabrykacji plutek kartoflanych fabryki Aders.

Prasę i maszyny do fabryki mydła sprzeda (18392)

Ludwig König fabryka cukierków Toruń-Mokre.

Skład

nadający się na interes żywnościowy celem dzierżawy **poszukiwany.**
Zgłoszenia z podaniem dzierżawy rocznej pod „18444” do ekspedycji Dz. Bydg. (18444)

Przetarg.
W dniu 29 września 1932 r. o godz. 15 sprzedam niedowolanie w drodze przetargu dobrowolnego za natchmiastową zapłatą, Bydgoszczy przy ul. Nakiejskiej nr. 141 (18479)
10.000 dren 1 1/2 el., 40.000 dren 2 el., 15.000 dren 3 el., 10.000 dren 4 el., 10.000 dren 5 el. oraz większą ilość cełgły palonej i klasy.
Wierzbiński, k. sąd. w Bydgoszczy.

RÓŻNE

Zginął
pies wilk-mieszaniec. Waży się Rustan. Wiadomość za wynagrodzeniem Śniadeckich 1 lub telefonem 1677. (18480)

Czeladniczą
książeczkę (murarz) unieważniam. Maksymilian Figiel. (18469)

Poszukuję
wspólnika, gotówką 2.000 zł do dobrze zaprowadzonego interesu. Oferty do Dzien. Bydg pod „Wspólnik”. (18470)

Przeniesienie
kucharki do domu. Lektorka języka polskiego i niemieckiego, godzina z 1. Dworcowa 40, skład tow. krótkich. (21186)

Prenumerujcie Dziennik Bydgoski!

POLECENIA

Futra
wszelkie przerabiam, wykonuje fachowo, modnie i tanio. Kuśnierz, Pomorska 55. (14983)

SPRZEDAŻE

Sprzedam
lub wydzierżawię 6-morgowe gospodarstwo za wykończonym 2.000 złotych. Spłata i procent według umowy. Oferty „Dziennik Bydgoski” Grudziądz pod „Korzystne”. (18464)

Kamienica
w rynku (narożnik) w większym mieście kuracyjnym, 5 składów, dochód 12.000 przy wpłacie 80.000 na sprzedaż. Zgłoszenia pod „G. W.” do Dzien. (18218)

Dom (18440)
z ogrodem sprzedam z prawem wyjazdu zagranicę. Wiadomość Dz. Bydg.

Z powodu
choroby oddam natychmiast moją dobrze zaprowadzoną piekarnię cukierniczną w większym mieście powiatowym, w centrum miasta. Oferty proszę skierować do admin. Dz. pod „Z. P.” (18390)

Interes
towarów krótkich, robótek w dobrym punkcie, dobrze prosperującą sprzedam od zaraz z powodu choroby. Oferty Dz. Bydg. Inowrocław pod „Interes”. (18397)

Pianino
dobrze utrzymane zamienię na nowocześniejszy radio odbiornik 4-6 lamp. z dobrem głośnikiem (prąd) Hotel Kopernik, Lubawa. (18393)

Sprzedam
fortepian, kanapę i dwa fotele pluszowe. Adres w filii. (11971)

Sprzedam
szafę, kanapę. Działca 24, m. 5. (18476)

Sprzedam
mój od 5 lat dobrze prosperujący śrutownik i kaszarnię, motor 16 konny na gaz ssący. Cena 7 500 zł, wpłata według umowy. Ubikacje przedzierałnie na długie lata ewentualnie sprzedam. Jako wpłatę wzięłyby także gospodarstwo lub hipotekę. J. Tobolski, Wąbrzeźno, ul. Kolejowa 20. (18415)

Maszynę
do pisania i rower męski tanio na sprzedaż. Mazur Grunwaldzka 52. (12075)

Piekarnię (18461)
bez konkurencji korzystnie odstąpi zaraz. Ugory 29.

Wóz
rzeźniczy sprzedam. Mokra 13. (18473)

Jadalnia
i sypialnia tanio na sprzedaż. Lipowa 12. (12069)

Jadalnię
nowomodną okazjnie sprzedam Sienkiewicza 32, podwórze. (12086)

Bufet
kredens 300, kuchnia 95. Pomorska 58. (12080)

KUPNA

Motocykl
używany w dobrym stanie kupię za gotówkę. Zgłoszenia do Dz. Bydg. pod „S. D.” (18454)

Żarówki (12082)
110 volt rozmaite kupię. Marsz. Focha 36, Słomska.

LEKCJE

Lekcje tańców
w hotelu Lengning, ul. Długa 37 rozpoczynają się poniedziałek 3-go października o godz. 7,30 wieczorem. Tańce salonowe w najnowszym stylu jak Tango, Engl. Waltz, Slow-Fox, Quick-step Tap-trot i t. d. Zgłoszenia przyjmuje się w hotelu i osobiście 3-go od godz. 5 popoł. Aniela Rożyńska, naucz. tańców z Grudziądza. (17947)

Udzielam
lekcyj gry na fortepianie prędką metodą nauczania (2 godz. tygodniowo, z 10 miesięcznie), przygotowując do konserwatorium, przychodzę do domu. Lektorka języka polskiego i niemieckiego, godzina z 1. Dworcowa 40, skład tow. krótkich. (21186)

Kurs
wieczorowy we wszystkich przedmiotach. G. Vorreau, Bydgoszcz, Marsz. Focha 10. (18281)

POSADY WOLNE

Ekspedjentka
do bielizny, trykotarzy i towarów krótkich, potrzebna od zaraz lub od 1. X. br. Zgłoszenia z podaniem pretensji i referencji pod „H. K. 123.” (18429)

Potrzebna
podręczna w pracowni i dziewczyna do prac domowych. Mostowa 2, Sklep czapek. (18451)

Stolarz
z ławką potrzebny. Pomorska 58. (12081)

Robotnik
kawaler, lat 25-40 od 1. 10. do koni potrzebny. Zgł. z odpisami świadectw i pretensjami do Paweł Busse, Prądki poczta Ciele. (18445)

Służąca
z okolicy potrzebna. Jezuitska 12, m. 1. (18450)

Kucharka
restauracyjna potrzebna zaraz. Of. piśmienne przesyłać Kantorowicz, Toruń Szeroka 18. (18363)

Uprzączkaczka
potrzebna. Jackowskiego 16, m. 5. (18460)

Uczennicę
przyjmie krawcowa. 3-go Maja 12, II piętro. (18439)

Służąca
zdrowa, gotowaniem, praniem, dobrymi świadectwami potrzebna. Szulcowa, Gdańska 58. (12085)

Kilka
ekspedjentek z kaucją przyjmij „Amerykański jarmark groszowy”, Długa 32. (12070)

Podręczna
na płaszcze może się zgłosić. Adres w filii. (12072)

POSADY POSZUKUJĄ

Zredukowana
urzędniczka sądowa z znajomością języka niem. i pis. na maszynie poszukuje posady. Of. do filii Dz. Bydg. pod „H. 36”. (12062)

Kucharka
posiadająca bardzo dobre świadectwa, bardzo dobrze gotująca, poszukuje posady do lepszych państwa. Oferty filia Dzien. „Gotowanie”. (12066)

Dziewczyna
pozamiejscowa z gotowaniem poszukuje posady od 1. X. Łaskawe zgłoszenia filia Dziennika Bydg. pod „Dziewczyna”. (12084)

DZIERŻAWY

Lokale (18307)
na biura, praktykę doktorską, adwokacką lub tp. także składnice. Długa 32.

Dobrze
od 30 lat istniejące reżnicztwo z mieszkaniem i stajnią zaraz do wydzierżawienia. Chełmno, Rynekowa 8, Mina Szuhn. (18462)

Dzierżawy
poszukuję do 15 mórg z mieszkaniem. R. Tarka, Bydgoszcz, Cegielniana 2. (18452)

Wydzierżawie
skład kolonialny, 5 mórg roli. Spieszne zgłoszenia Żurek, Trzcinięc poczta Ciele. (18453)

Poszukuję
dzierżawy willi lub domku małego z ogródkiem, wpłacę rok zgóry. Oferty filia Dzien. Bydg. pod „R. S.” (12091)

MIESZKANIA

Poszukuję
zaraz mieszkania 3 lub 4 pokojowego na parterze lub pierwszym piętrze. Ogródek pożądany. Zgł. do filii Dzien. Bydg. pod „Emeryt”. (18441)

Urzędnik
państw. poszukuje mieszkania 3 lub 4 pokoje z wygodami, suche i słoneczne, ewtl. za rocznym czynszem zgóry. Oferty pod „A. K.” filia Dz. (12090)

Mieszkanie
4 pokojowe komfortowe oddam. Gospodarz, Płocka 13. (12079)

Zamienie (18457)
pokój z kuchnią, Bielicka 16, w podwórzu, mieszek. 2.

Mieszkanie (18455)
3 pokoje i kuchnię oddam. Karpacza 26. Gospodarz.

Mieszkania
3 pokojowego poszukuje młode małżeństwo. Łask. oferty składać do Dzien. Bydg. pod „U. P.” (18447)

Mieszkanie
3 do 4 pokoje za zwrotrem remont zaraz do wydzierżawienia. Zgłoszenia 3-5-tej. Polanka 1. (11925)

Pokój (12067)
kuchnię wynajmę. Jackowskiego 36. Gburczyk.

POKOJE

Poszukuję
pokoju z utrzymaniem, centrum. Of. pod „Bankowicz”. (18348)

Poszukuję
eleganckiego pokoju niekrepnącym wejściem 40 zł. zaraz. Oferty pod „G. 40”. (18468)

Pokój (18030)
i kuchnia umobl. do wynajęcia. Sw. Trójcy 8.

Pokój
dobrze umobl. dla pana do wynajęcia. Śniadeckich 49, m. 3. (16754)

Pokój
umeblowany z 2 łózkami z utrzymaniem lub bez tania do wynajęcia. Pomorska 14, in. 1. (18467)

Pokój (12076)
wynajmę. Pomorska 25/3.

Pokój (12077)
Marcinkowskiego 3, m. 7.

Pokój
wejście osobne. Przyrzeczne 14. (18458)

Dobry
pensjonat dla pani. Chrobrego 10, m. 4. (12065)

Pokój
umeblowany. Cieszkowskiego 4, m. 5. (12073)

Pokój
frontowy z biurkiem. Pomorska 66, m. 5. (12064)

Pokój
próżny do wynajęcia. Tucholska 8. (18449)

Umeblowany
pokój, osobne wejście. Emilia Warmińskiego 5, mieszek. 10. (12068)

2 pokoje
słoneczne oddzielne wejście, do wynajęcia od 1. X. Gdańska 91, II pr. m. 6 Zgłosz. po południu. (12089)

Pokój
dobrze umeblowany. Cieszkowskiego 11, m. 1. (18481)

Osoba
samotna odda ewentl. z utrzymaniem pokój panience. Zgł. Jana Kazimierza 8, II pr. pr. od 5-7. (12063)

Dobrze
umebłow. pokój od 1. X. do wynajęcia. Gdańska 77 II. (12088)

Pokój
Dworcowa 3. (12078)

Pokój
umeblowany można używać kuchnię. Sienkiewicza 16, m. 10. (12074)

Niekrepujący
pokój. Kościuszki 18, m. 8. (12083)

Pokój
dobrze umeblowany z wygodami do wynajęcia. Śniadeckich 49, m. 3. (18475)

POŻYCZKI

10.000,-
na pierwszą hipotekę w Bydgu. zaraz oddam. Dziennik Bydgoski pod „Odsetki 15”. (18477)

— Panie konduktorze, czy jest jeszcze tyle czasu, bym mógł się z żoną pożegnać?
— No, to zależy od tego, jak długo pan żonaty!

Ceny ogłoszeń: 25 gr. za wiersz milimetrowy na stronie 7-lamowej szerokości 38 mm. Za reklamy na stronie przed ogłoszeniami 70 gr., w tekście na drugiej i trzeciej stronie 1,20 zł. na dalszych stronach 1,00 zł. za milim. 1 lam., szer. 67 mm. Drobne ogłoszenia słowo tytułowe 25 gr., każde dalsze 15 gr.; dla poszukujących pracy oraz na nekrologi 20% niższe. Większe ogłoszenia, zamieszczone wśród drobnych, 50% drożej jak w zwykłym dziale ogłoszeniowym. Przy powtórzeniu ogłoszeń o tym samym tekście udziela się rabatu. Przy konkursach i dochodzeniach sądowych wszelkie rabaty upadają. — Ogłoszenia zagraniczne 25% dopłaty. — Ogłoszenia skomplikowane oraz z zastrzeżeniem miejsca o 20% drożej. Za terminowe umieszczenie i przepisane miejsce administracja nie odpowiada. — Miejsce płatności: Bydgoszcz. — Konta bankowe: Bank Związku Spółek Zarobkowych, Bank Ludowy. Konto czekowe: P. K. O. 203 713 Poznań.

Wydawca, nakładem i czcionkami: Drukarnia Bydgoska Sp. Akc. w Bydgoszczy. — Za redakcję odpowiedzialny: Stanisław Nowakowski w Bydgoszczy; za dział gdynski: Mieczysław Mistat w Gdyni.